

पण्डितकुलपति

श्रीजीवानन्दविद्यासागर बि, ए,

PANIDT JIBANANDA VIDYASAGARA, B. A.

Supersintendent Free Sanskrit College, Calcutta

तारारहस्यम्

प्रथमः पटलः ।

ओं नमस्ताराये ।

तारां संसारसारां त्रिभुवनजननीं सर्वसिद्धिप्रदात्रीं
सर्वाद्यां सर्वरूपां सकलगुणमयीं वन्दितां देवहृन्दैः ।
दिव्ये राजे सरोजे भवभयभयदां राजमानां प्रणम्य
ब्रह्मानन्दाख्यकीर्णं भुवनहितकृते तद्रहस्यं तनोमि ॥
ब्रह्मा विश्वरूपापतिस्त्रिभुवने सृष्टिं स्थितिं प्रालयं
ध्यात्वेमां जगदम्बिकां वितनुते मोक्षप्रदां तारिणीम् ।
भक्त्या तद्गतमानसो यदि जनस्तारां भजेद् यत्नतः
स चैमङ्गरमेतदेव लभते तत्त्यागतो यात्यथः ॥
ज्ञात्वा तारारहस्यं भजति यदि जनस्तारकामन्वराजं
श्रेष्ठां सिद्धिं लभेतामरवरमनुजैर्दुर्लभां तारकातः ।
त्यक्त्वा तारां प्रयाति ध्रुवमतिविषदामास्रदं मोहकूपं
दुःखं शोकञ्च सम्यक् गतिरपि सुतरां नैव भव्या कदाचित् ॥
तारासारं समालोक्य तारानिगममेव च ।
महानीलं महाचीनं नीलतन्त्रं शिवप्रियम् ॥
ताराक्षयं शक्तिकल्पं शक्तिसारं तथैव च ।
रुद्रयामलकश्चैव नीलसारस्वतं तथा ॥
लिङ्गतन्त्रं योनितन्त्रं योदातन्त्रं रुद्रामतम् ।
तारायाः कुलसर्वस्वं ऊर्ध्वान्नायं विशेषतः ॥

नानागास्त्रार्थविलोकनपूर्वकं श्रीमत्तारादेव्या रहस्यं धर्म-

बन्धे रहस्यं ताराया ब्रह्मानन्दो हिताय वै ॥

इति प्रथमं मङ्गलाचरणम् ।

नानागास्त्रार्थविलोकनपूर्वकं श्रीमत्तारादेव्या रहस्यं धर्म-
कामार्थभोक्षणां तारामन्त्रैश्च दायकं सकलगुरुमत
प्रातःकृत्यादिक्रियाज्ञानार्थं देवतासम्बन्धिरूपश्चादिष्यन् साध-
कहिताय ब्रह्मानन्देन मया यत्नेन वितन्वते ।

प्रथमे निगमे कल्पे रत्नद्वीपे सुरालये ।

श्रुत्वा कालीमुख्याद् वाक्यं न च हृष्टः सदाशिव ॥

पुनः पुनः पृच्छमान, प्रश्रुत्वाकरोच्छ्रित्वाम् ।

यदा भूर्त्वा करासास्यो रावणो नागत, सुरा ॥

वराभयकरा देवी खड्गगुणधरा परा ।

लोलजिह्वा घोषरूपा तारा सर्व, सुपूजिता ॥

तदा चिन्तान्विता देवा रुद्रार्थं कृतनिधयाः ।

देवताभिः समं ब्रह्मा स्तुतिं कर्तुं समागतः ॥

दृष्ट्वा तान् भोचदा देवी कवित्वधनदायिनी ।

पातलज्जा महादेवी दक्षिणे खड्गमावहत् ॥

सज्जया नम्रवक्त्रा च तस्मान्मन्योदरी परा ।

रुद्रादिगलितं वासो ब्रह्मा चर्माम्बरं दधी ॥

काञ्चीमुद्रां गृहीत्वा च कर्त्तुं कृत्वाथ दक्षिणे ।

भूर्मी च मुकुटं चिह्ना तत्र रुद्रं समाह्वयत् ॥

भूर्मी तिपत्य देवेश पपात चरणाभितके ।

अमुत द्वादश देवि । पुस्तकं चावलोकितम् ॥

कला यत् न शक्नोऽहं वदं योगं सुरेश्वरि ! ।

पृज्ये मे कालिके । देवि ! प्रसीद भक्तवत्सले । ॥

श्रुत्वा वाच्यं दिनस्थापि हसितोवाच तारिणी ।

त्वद्रूपा. पुरुषाः सर्वे मद्रूपाः सकलाः स्त्रियः ॥
 इदं योगं महादेव । भावयस्व दिने दिने ।
 पादपद्मे ततो नीलपद्मं दत्तं मनोहरम् ॥
 गृहीत्वा वामहस्तेन ततोयैरभिविष्य च ।
 रुद्रदत्तं यानपात्रं विष्टतं वामपाणिना ॥
 एतेन तारा सा जाता शीर्षेऽक्षोभ्यो भुजव्रमः ।
 महाकालः स एव म्यात्तारारूपे जगन्नयि ॥
 यस्याथ स्मरणे सद्यो भोगभोक्षी करस्थितौ ।
 एवम्भूता महादेवी ब्रह्माण्डशून्यमध्यगा ॥
 सृष्टिस्थितिकरी देवी तारारूपा दयान्विता ।
 द्वितीये चैव शून्यान्ते सुविराड् रूपधारिणी ॥
 तृतीये च महाशून्ये तडिक्कोटिसमप्रभा ।
 निराकारा निराधारा तारा सर्वार्यसाधिका ॥
 चतुर्थे शून्यमायित्वा विष्णुं पालयते ध्रुवम् ।
 तस्माज्जातयतुर्षक्तं सृष्टिं वितनुते ध्रुवम् ॥
 पञ्चशून्ये महादेवी शिवरूपा त्रिलोचना ।
 सत्यं नयति ब्रह्माण्डं महाकालेन लालिता ॥
 पुनर्ब्रह्माण्डसिद्धयर्थं महाविद्या च तारिणी ।
 सर्वान्ते कालिकां मूर्तिं त्यक्त्वा वस्त्रं पुनर्दधौ ।
 यत्ते शून्यमयं ब्रह्म विश्वं विष्णोश्चर तथा ।
 महामहाशब्दपरा कालिका बीजतारका ॥
 पञ्चशून्ये स्थिता तारा सर्वान्ते कालिका स्थिता ॥
 इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यब्रह्मानन्दगिरितीर्थोपधूत-
 विरचिते तारारहस्ये सर्वरहस्योत्तमे हरगौरीसंवादे
 प्रथमपटले सृष्टिप्रकरणपटलः ।

साधको ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय योपादेशनं कृत्वा च उत्तरास्यः स्वनाभौ दक्षिणहस्तोपरि वामहस्तं दत्त्वा शिरसि द्वादशार्णसरनिरुहीदरसहस्रदलकमलावस्थितं श्वेतवर्णं नाना-
लङ्कारभूषितं रक्तशक्तियामभागं त्रिनयनं विम्बाधरं शक्ति-
वदनारविन्द गुरुं समालोकयन् ज्ञष्टमानसं स्वस्तिकासनस्थं
विभाव्य मानसोपचारैराराध्य ऐं इति अष्टोत्तरशत जप्त्वा जपं
समर्थं प्रणमिन् ।

ओं अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम् ।

तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

ओं अज्ञानतिमिरान्धस्य धानाञ्जनशलाकया ।

चक्षुहृन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ।

उत्थाय पश्चिमे यामि भावयेद् ब्रह्मरन्ध्रम् ॥

रक्तशक्त्या समायुक्तं शुक्ररूपं महेश्वरम् ।

सहस्रारे महापद्मे कर्पूरधवलं गुरुम् ॥

उत्थाय पश्चिमे यामि तत्रैतन्मयं समाचरेत् ।

सर्वविद्यासु सर्वत्र प्रातः कृत्यादिकर्मसु ॥

ध्यानयोगे वामहस्ते दक्षिणं परिधारयेत् ॥

इति नानाशास्त्रानुकूलप्रातः कृत्यादिवचनात् तारा-
विवये वैपरीत्यमिति । तारागमे च—

स्वनाभौ दक्षिणे हस्ते वामहस्तं प्रदापयेत् ।

भावयेच्च सहस्रारे श्रीगुरुं शक्तियुक्तकम् ॥

महानीलेऽपि । ताराविद्यासु सर्वासु भावनादौ अतिक्रमः ।

स्वनाभौ पाण्डुर्योगिण्य भूतशङ्कादिके शिवे । ॥

सहस्रारे महापद्मे कुन्देन्दुसदृशप्रभम् ।

रक्तशक्त्या समायुक्तं भावयेत् साधकाग्रणीः ॥

तारानिगमे च । प्रातः शिरसि शक्ताञ्जं दिनेत्रं दिभुजं गुरुम् ।

घराभयकरं शान्तं देव्याश्च वदनाम्बुजम् ।
 दृष्ट्वा हृष्टं ब्रह्मभयं परब्रह्मस्वरूपिणम् ।
 नानालङ्कारसंयुक्तं भावयेत् स्वस्तिकासने ॥
 सर्वज्ञानप्रदं देवं ज्ञानानन्दस्वरूपिणम् ।
 तथा च वाग्भवं वीजं सर्वज्ञानविग्रहये ॥
 न जप्त्वा वाग्भवं वीजं तारिणीं यस्तु भावयेत् ।
 न सिद्धिस्तस्य देवेश ! विघ्नस्तस्य क्रियासु च ॥
 प्रातः शिरसि शुक्लाब्जे गुरुं सम्भाव्य यत्नतः ।
 जप्त्वा तु वाग्भवं वीजं सर्वज्ञानविग्रहये ॥
 संजप्त्वा वाग्भयं वीजं प्रणमेच्च पुनः पुनः ॥

सर्वसाधारणब्रह्मखण्डोक्तमन्त्रेण वारह्यं प्रणमेत् । तत्र
 प्राणायामचतुष्टयस्यावश्यकत्वम् ।

मन्त्रद्वयेन युक्तेन प्रणमेत् श्योगुरुं सदा ।

तारामन्त्रविशेषेण कुलोक्तेन द्वयेन च ॥

ततः स्वस्तिकासनस्थः पृथ्वीमण्डलात् सार्धं विवलयान्-
 न्वितां रविकोटिममप्रभां चन्द्रकोटिसुशोतलां स्वयम्भूलिङ्ग-
 वेष्टितां निराकारस्वरूपां परब्रह्मभयीं कुण्डलिनीं ज्ञाना-
 नन्दमुदितमानसां महायोगस्वरूपिणीं पुरतः स्वयम्भूकनक-
 वर्णशोषंतः पद्मवर्नसमुद्भवा बहुतरप्रणवानामेककृतशब्द-
 विभागभयीं तत्त्वस्वरूपाम् इडापिङ्गलयोर्मध्ये सुपुष्पामध्य-
 मध्यतः चित्रिणीं ब्रह्मनाडीं प्रवेशयेत् । द्वितीयां पद्मं
 वामतो विभाव्य मृदुमन्दगतिभयीं लोलीभृतां हृत्पद्मे
 विश्राम्य गुरुयोगं विभाव्य मानसैः पूजयेत् ।

विभावयेत् सदा भक्त्या सर्वाद्यां भुजगाकृतिम् ।

भूपद्मे लिङ्गमावेक्ष्य राजते ब्रह्मरूपिणी ॥

इति शक्तिसारे ।

तारासारवद्राधायादौ ।

स्वयम्भुनास्त्रि योनौ च सिद्धे न भावयेच्छिवे ।
 यतकोटिं जपन् देवि ! तस्य सिद्धिर्न चैव हि ॥
 पुरतो मेरुदण्डस्य त्रिगुणां गुणशालिनोम् ।
 इडापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्नामध्यमध्यतः ।
 चालयेच्छ्यामलां शुद्धिं ज्ञानसन्दोपनीं पराम् ।
 त्रिद्युत्कोटिप्रभायुक्तां विपतन्तुतनीयसीम् ॥
 मध्यती ब्रह्मनाद्या च रविकोटिसप्तप्रभाम् ।
 द्वितीये धामतो बुद्ध्या गुरोरर्त्तिकमानयेत् ॥
 तत्रानीय परां शुद्धां ज्ञानसन्दोपनीं शिवाम् ।
 तद्विकोटिप्रभायुक्तां ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकाम् ॥
 परां कुण्डलिनीशक्तिं साकारां परिभावयेत् ।
 तस्य मध्ये समानीय रक्तवर्णां विभावयेत् ॥
 तदा सिद्धिमवाप्नोति नान्यथा कल्पकोटिभिः ।
 ज्ञानानन्दमयीं साक्षात् सर्वानन्दप्रदायिनीम् ॥
 नानालङ्कारभूषाढ्यां भावयेद् गुरुसन्निधौ ।
 मानसैः पूजयित्वा च मूलमन्त्रं शतं जपेत् ॥
 कृताञ्जलिपुटो भूत्वा चिन्तयेत् परदेवताम् ।
 कालत्रिपुरसुन्दर्या रूपं तत्र नियोजयेत् ॥
 उद्यद्भानुसहस्राभां द्विभुजां शिवसुन्दरीम् ।
 १०८ःशतं विधायाथ मूलमन्त्रं जपेत्त यः ॥
 तस्य सिद्धिर्गहादेवि ! हृदये योगिनीगणैः ॥

एतेन गुरुसन्निधौ कुण्डलिनीं साकारां विभाव्य मानसैः
 संपूज्य मूलमष्टोत्तरशतं जप्त्वा रागाद्य प्रथमेत् ॥ ततो भूमौ
 प्रथम्य कुमारीं ब्राह्मणांश्च दृष्ट्वा पठेत् ।

श्रीं शं देवीं न चान्योऽस्ति ब्रह्मैवास्त्रि न शोकभाक् ।

महिदानन्दरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभाववान् ।
 ब्रह्मानन्दमदानन्दपरो ज्ञानविधायकः ।
 तारकाभक्त भ्रानन्दपूर्णानन्दः सदाशिवः ॥
 भैरवोऽहं सुधाव्योऽहं तत्त्वज्ञोऽहं कुलस्त्रियः ।
 गुरुप्रसादयानस्मि शक्तिमाधकसेवकः ॥
 रतानन्दः कुलानन्दः कुमारीदाम एव च ।
 कुमारीवर्णिकोऽहं च ताराचरणनायकः ॥

इति तारानिगमोक्त पठित्वा वह्निगच्छेत् ।

प्रातःकृत्य विना देवि न सिद्धिर्जायते शिवे ।।

न पूजाफलमाप्नोति मन्त्रजापस्य निश्चितम् ॥

सर्वा क्रिया निष्फला स्याद् वैदिकी तान्त्रिकी तथा ।

प्रातः कृत्यविहीनस्य शौचहोना यथा क्रिया ॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यब्रह्मानन्दगिरितीर्थस्वामि-
 कुलावधूतसरचिते तारारहस्ये सर्वरहस्योत्तमे हरभारी-
 सवादे प्रथमपटले प्रातःकृत्यादिपटलः ।

ततः प्रातःकृत्यानन्तरं स्नानम् । साधकानां वैदिकी तान्त्रिकी
 प्रातःकालावधि महाविद्यापर्यन्तं क्रिया वक्तव्या । शिवपूजा तु
 वैदिकतान्त्रिकयोरैक्यत्वात् तत्पूजनञ्च । अतो नद्यादौ गत्वा
 मज्जनं कृत्वा “श्रीं श्येत्यादि श्रीमत्तारादेव्याः प्रीतयेऽस्मिन्
 जले स्नानमहं करिष्ये” इति सङ्कल्प्य जले त्रिकोणं यत्नि-
 खेत् ॥ तथाच तारानिगमे—

देव्याश्च प्रीतये स्नानं कर्त्तव्यं तन्त्रवेदिभिः ।

तीर्थमावाह्यं तीर्थे च जगता मज्जनपूर्वतः ॥

तत्रैव रुद्रयामली च ।

यत्र यत्र महाविद्या साधकैः समुपासिता ।

तत्र तत्र त्रिकोणञ्च अधोमुखमुदीरितम् ॥

देवत्रिकोणे कर्त्तव्यं ऊर्ध्वाम्बुं विधिसम्पत्तम् ॥

तत्र । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ।

नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥

इति अद्भुतमुद्रया सूर्यमण्डलातीर्थमावाह्य प्राणायामं करा-
ङ्कपङ्के विन्यस्य देवोरूपं विचिन्त्य आत्मानं तारामयं विभास्य
मूलं शीर्षं दशधा हृदि दशधा जले दशधा जप्त्वा त्रिकोणवृत्त-
चतुरस्रं विलिख्य धेनुयोनिमस्याद्भुतमुद्राः प्रदर्श्य सूर्याभिसुखं
द्वादशधा वारि निक्षिप्य मूलेन मूर्धानं सप्तधा अभिविष्टेत् ।
सत इष्टदेवताचरणान्निःसृतजलेन उदम्बु खः स्नायात् ।

तारार्षवादी । तीर्थमावाह्यं तीर्थे च प्राणायामपङ्कजैः ॥

देवोरूपं जले ध्यायेदात्मानं तारिणीमपम् ॥

शीर्षं हृदि जले जप्त्वा दशधा मूलमन्त्रकम् ।

जले त्रिकोणवृत्तञ्च चतुरस्रं लिखेद्बुधः ॥

अद्भुतं धेनुमुद्राञ्च योनिं मत्स्यं प्रदर्शयेत् ।

रवो रविजलं दत्त्वा सिद्धेच्छीर्षं तु सप्तधा ॥ इति स्नानम् ।

तथाच महाचीनमहातारार्षवादी ।

प्रकुर्याद्द्वैदिकस्नानं तान्त्रिकं तदनन्तरम् ।

सभ्याञ्च वैदिकीं कृत्वा तान्त्रिकीं स्वयमाचरेत् ॥

जले त्रिकोणं संलिख्य तीर्थान्यावाहयेत्ततः ।

तत्त्वेनाचमनं कृत्वा वज्रिजायान्तमन्त्रतः ॥

कुम्भे समूलैरुदकं दद्याच्छीर्षं च साधकः ।

ततश्च भूमौ दातव्यं सप्तधा साधकोत्तमः ॥

वामहस्ते जनं धीत्वा चाच्छाद्य दक्षिणेन च ।

मन्त्रं वारत्रयं जप्त्वा पञ्च वर्षानि जपेत्ततः ॥

घान्तं चन्द्रसमायुक्तं सप्तवर्षाद्यमेव च ।

वक्रिवीजं पृथिव्याश्च वारुणं तदनन्तरम् ॥
 हं यं वं लं रं इत्येकजटामन्त्रेऽघमर्षणमन्त्रकम् ॥
 मुद्रया स्यापयेच्छीर्षं गलितोदकविन्दुभिः ।
 मुद्रा तु तत्त्वमुद्रा स्यात् सभ्यायां कुलतर्पणे ॥
 तज्जलं दक्षहस्तेन वामनाडीं प्ररोपयन् ।
 अस्त्रवीजेन मन्त्रेण पुरः पापाणवञ्चके ॥
 ताडयेत् साधकः सर्वसिद्धये ज्ञानसिद्धये ।
 कृष्णवर्णं जलं ध्यात्वा पापेन पुरुषेण च ॥
 नाडीनां जालनं कृत्वा देहस्य जालनं तथा ।
 ततश्च तर्पयेद्देवीममृतानन्दरूपिणीम् ॥
 देवमृषीन् पितृन् चैव गुरुं परगुरुं ततः ।
 परापरगुरुञ्चैव परमेष्ठिगुरुं ततः ।
 ततो मूलं समुच्चार्य देवी तारां ततः परम् ॥
 श्रीमदेकजटां पथात् तर्पयामि ततःपरम् ।
 प्रकाशशक्तियुक्ताय इदमर्थमहं ददे ॥
 मार्त्तण्डमण्डले ध्यात्वा ताराञ्चैकजटां तथा ।
 गायत्र्यार्घ्यं प्रदद्याच्च त्रयं कुसुमसंयुतम् ॥
 गायत्रीञ्च ततो ध्यायेज्जपेद्विशतिसंख्यकम् ॥
 जलेऽधोमुखः त्रिकोणं विलिख्य ॐ गङ्गे चेत्यादिना तीर्थ-
 मावाह्यं योनिमुद्रां प्रदर्श्य श्रीं आत्मतत्त्वाय स्वाहा, श्रीं
 विद्यातत्त्वाय स्वाहा, श्रीं शिवतत्त्वाय स्वाहा, इति आचम्य
 मूलेन कुशेन सप्तधा शीर्षं भूमौ सप्तधा दत्त्वा वामहस्ते जलं
 नीत्वा दक्षहस्तेनाच्छाद्य तेजोरूपं जलं ध्यात्वा मूलं त्रिवारं तत्र
 ष्ठा, हं यं वं लं रं इति त्रिरभिमन्त्रा गलितोदकविन्दुभिः
 त्वमुद्रया मूर्धानं सप्तधा अभ्युक्ष्य शिवजलं दक्षहस्तेनादाय
 इया आकृष्य देहान्तःपदं प्रक्षाल्य तज्जलं कृष्णवर्णं ध्यात्वा वाम-

कुचिस्थितं पापपुरुषेष सह पुरःकथितवञ्चिषार्या
 ताडयेत् । ततो हस्तं प्रक्षाल्य तारां स्मृत्वा
 देवांस्तर्पयामि, श्रीं ऋषींस्तर्पयामि, श्रीं पितॄंस्तर्पयामि,
 गुरुंस्तर्पयामि, श्रीं परमगुरुंस्तर्पयामि, श्रीं परापरगुरुं
 स्तर्पयामि, श्रीं परमेष्ठिगुरुंस्तर्पयामि । मूलमुच्चार्य
 तारां श्रीमदेकजटां तर्पयामि स्वाहा इति विः ।
 चतुरङ्गपुष्पसहितमर्घ्यं गृहीत्वा श्रीं श्रीं हं सः
 प्रकाशशक्तिसहिताय इदमर्घ्यं ददे । इति सूर्य्यायार्घ्यं
 सूर्य्यमण्डले देवीं ।
 देव्यै श्रीमदेकजटायै इदमर्घ्यं नमः इति विः । ततः कृताञ्जलिः ।

श्रीं प्रातराधारक्रमले हुतभुञ्जण्डलोपरि ।

शम्भोजरूपां विद्यां तां विद्युत्पटलभास्वराम् ॥

पुष्पवालेक्षुकोदण्डपाशाङ्कुशलसत्कराम् ।

स्वच्छागृहीतवपुषीं गुरुविद्याकराभिकाम् ॥

मध्याङ्गे हृदयाभोजकर्णिकासूर्य्यमण्डले ।

कामबीजाभिकां देवीं फलककरसारुषाम् ॥

प्रसूनवालपुण्ड्रं क्षुषापपाशाङ्कुशान्विताम् ।

परिस्तृतां च मुख्याभिः षट्त्रिंशत्तत्त्वसेविताम् ॥

सामयज्ञे सरीजस्ये चन्द्रे चन्द्रसमद्युतिम् ।

शक्तिबीजाभिकां चापवाणपाशाङ्कुशान्विताम् ॥

चिन्तयित्वा भगवतीं नित्याभिः परिवारिताम् ।

युगनित्याक्षराकारां घण्टिकावरसन्निभाम् ॥

तारासारमतो ध्यायेद् नायत्रीं तारकामशौ ।

त्रिपुराया विशेषेण देव्याश्चैकजटामशौ ॥

इति तारासारोक्तश्रवणात् । त्रिपुरासुन्दरीविषये

गायत्र्या इदं ध्यानम् ।

तथा नीलसरस्वतीतन्त्रे तारानिगमे च ।
 तारायै च पदं प्रोच्य विश्वे तदनन्तरम् ।
 महोग्रायै ततो दद्याद्भीमहीति ततः परम् ।
 तन्नो देवीति चोच्चार्य ततो दद्यात् प्रचोदयात् ।
 “ओं तारायै विश्वे महोग्रायै धीमहि तन्नो देवी प्रचो-
 दयात्” इति तारानिगमादिनानाग्रन्थसम्भ्रता गायत्री जप्तव्या ।
 सामान्यमादौ जप्त्वा च दशधा साधकोत्तमः ।
 विशेषिकां जपेद्दियां गायत्रीं सर्वसिद्धिदाम् ॥
 शतं वा विंशतिं वापि यो जपेत् साधकाग्रणीः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वयं तारापुरे वसेत् ॥
 गीर्णैश्चैव कृतघ्नैश्च ब्रह्मस्त्रीघ्नैश्च यो नरः ।
 गुरुतल्परतो वापि स्त्रुपायां वा रतो यदि ।
 एतैः पापैर्विमुच्येत सत्यं सत्यं सदाशिव ! ।
 कुमारीगमनाहोयो न भूतो न भविष्यति ॥
 ततश्च सुच्यते लोको गायत्रीधरणादपि ।
 गायत्र्या आगमोक्तायाः शतमात्रजपादपि ॥
 एतैः पापैर्विमुच्येत सत्यं सत्यं सुरेश्वर ! ॥
 एतैः पापैर्विमुक्तश्च विशेषधरणादपि ॥
 तस्मान्निगदिता विद्या जप्तव्या सिद्धिमिच्छता ।
 कूर्चवीजं समुष्टुत्य भगवत्येकजटे ततः ।
 विश्वे घोरदंष्ट्रे च धीमहीति ततः परम् ॥
 तन्नस्तारे ततो जप्त्वा ततो गद्यं प्रचोदयात् ॥
 “हुं भगवत्येकजटे विश्वे घोरदंष्ट्रे धीमहि तन्नस्तारे
 प्रचोदयात्” इति शतं विंशतिं वा जप्त्वा समर्थं” मूलमष्टोत्तर-
 शतं जपेत् ।

गायत्रीं परिजप्याथ मूलमन्त्रं जपेन्न च ।

मा सन्ध्या निष्फला ज्ञेयाप्यभिचाराय कल्प्यते ॥

प्रातःसन्ध्याविहीनश्च न च ज्ञानफलं लभेत् ।

मध्याह्नसन्ध्याहीनश्च न पूजाफलमाप्नुयात् ॥

सायं सन्ध्याविहीनस्य जपविघ्नः सदा भवेत् ॥

तस्मात् सुन्दरि ! तत्त्वज्ञः सन्ध्यात्रयमुपाचरेत् ॥

प्रातर्न तर्पणं कार्यं न च मायं विशेषतः ।

मध्याह्ने तर्पणं कृत्वा यद्योक्तफलवान् भवेत् ॥

अर्घ्यं होना तु या सन्ध्या गोकदु खप्रदा मता ।

अर्घ्यं त्रिसन्ध्यं दातव्यमन्यया निष्फलो जपः ॥

समन्धापि च गायत्री मत्वं मत्वं वरानने । ॥

ततः मंहारमुद्रया तत्तज्ज. स्वहृदये नयेत् प्रणम्य च पूजा-
चरेत् । इत्येवं सन्ध्या योमदेकजटाविषया इति ।

अथ उपतारामन्ध्या ।

मूनेन त्रिर्जलं देवताये दत्त्वा यामहस्ते जलमादाय पूर्वव-
दाच्छादनम् । जपाद्यमर्पणं च ततस्तथा आचमनम् । ततो मूल-
मुच्चार्य "योमदुषतारा देवी तर्पयामि नमः" इति त्रिः । ततः
श्रीं ह्रीं ह्र मः इदमर्घ्यं योसूर्याय नमः । इति गायत्र्या
सूर्यमण्डलस्त्राये श्रीमदुषताराये इदमर्घ्यं नम इति त्रिः ।
ततो गायत्रीं ध्यायेत् ।

मूनेन त्रिर्जलं दत्त्वा देवताये वरानने । ।

ततो देव्या प्रकर्त्तव्यमधमर्पणमुत्तमम् ।

ततः सुखाचमं कुर्यात् ततः श्यादिदृष्टतर्पणम् ।

अर्घ्यं दत्त्वा च गायत्र्या ध्यानं कुर्याच्च साधकः ॥

देवतातर्पणे चैव गुष्टाः सुगुं शपद्भयः ।

शरीरेऽप्यास्तातो देव्याः सन्ति शाश्वतराजमाः ॥

सर्वज्ञानरश्मिदाय ध्यानं सर्वज्यावद्दत्त्वा ।

सर्वदेवमयी यस्मात् तारिणी त्रिगुणात्मिका ॥

प्रातः । उद्यद्गतुसहस्राभां पुस्तकाक्षकराम्बुजाम् ।

क्षणाजिनाम्बरां ब्राह्मीं ध्यायेत्तारकिताम्बरे ॥

मध्याह्ने । श्यामवर्णां चतुर्बाहुं शङ्खचक्रलसत्कराम् ।

गदापद्मधरां देवीं सूर्यासनकृताग्रयाम् ॥

सायाह्ने वरदां देवीं गायत्रीं संस्मरेत्ततः ।

शुकां शुक्लाम्बरधरां वृषासनकृताग्रयाम् ॥

त्रिनेत्रां वरदां पाणकपालशूलधारिणीम् ।

सूर्यमण्डलमध्यस्थां ध्यायन् देवीं समभ्यसेत् ॥

लज्जावीजं समुहृत्य उग्रतारापदं ततः ।

सम्बोधनान्तं देवेशि ! विद्महे तदनन्तरम् ॥

श्मशानवासिनिपदं धोमहोति ततः परम् ।

तन्नस्तारि समुहृत्य प्रचोदयात् पदं ततः ॥

सम्बोधनान्तं देवेशि ! ततः स्यात्तु प्रचोदयात् ॥

“ह्रीं उग्रतारे विद्महे श्मशानवासिनि धोमहि तन्नस्तारि
प्रचोदयात्” इति ।

ततः सामान्यगायत्रीं दशधा जप्त्वा समाप्य विशेषगायत्रीम्
अष्टोत्तरशतं जपेत् । ततः संहारमूद्रया तत्तेजः खण्डये
नयेत् । इति उग्रतारासभ्या ।

मूलेन जलं संगीध्व सूर्याभिमुखं पञ्चधा जप्त्वा जलञ्च
पञ्चधा दत्त्वा श्रीं ह्रीं स्वाहा इत्याचम्य कृताञ्जलिः ।

श्रीं श्मशानालयमध्यस्थां चतुर्बर्गप्रदायिनीम् ।

महामिघप्रभां देवीं नीलपद्मे विराजिताम् ॥

सर्वाभरणशीमाभ्यां लोचनं हरनेत्रतः ॥

इति पठित्वा जले षट्कीणं विलिख्य तीर्थमावाह्य तत्त्वे-
नाचमनं कृत्वा मूलेन त्रिजलं भूमौ दद्यात् इत्यधमर्षणम् ।

ततश्चैकजटावत् तर्पणं विधाय अर्घ्यं दद्यात् ।

जलमूले च संगीध पञ्चधा मूलमस्तकम् ।

पञ्च वारान् जलं दत्त्वा पूजावञ्चाधर्मं चरेत् ॥

सूर्यस्य मण्डले देवीं ध्यात्वा वाचमनं चरेत् ।

ततश्चैकजटावच्च सन्ध्यां कुर्यात्तु साधकः ॥

अर्घ्यं तु गायत्रीया सूर्यमण्डलस्थायै तारादेव्यै श्रीनील-
सरस्वत्यै इदमर्घ्यं स्वाहा । इति त्रिः । ततो ध्यानम् ।

प्रातः । सूर्यमण्डलसंलग्नां मुक्ताहारविशोभिताम् ।

दिनेत्रां द्विभुजां देवीं चतुर्वक्त्रां सरोजजाम् ॥

मध्याह्ने विष्णुरूपाञ्च चतुर्हस्ताञ्च भैरवीम् ।

मुक्तामाणिक्यसंयुक्तां नानाहारादिशोभिताम् ॥

मन्त्रसिद्धिप्रदां देवीं गायत्रीं साधकाग्रणोः ॥

सायाह्ने सूर्यसंस्थाञ्च पञ्चवक्त्रां त्रिलोचनाम् ।

माहेश्वरीं जगद्धात्रीं जगज्जडमपालिकाम् ॥

तारं पूर्वं समुद्धृत्य नीलसरस्वतिपदम् ।

धीमहि प्रथमं योज्यं सारदायै च विद्महे ॥

तत्रः शिवे यदशोक्ता ततो दद्यात् प्रचोदयात् ॥

“श्रीं नीलसरस्वति धीमहि सारदायै विद्महे तत्रः शिवे

प्रचोदयात्” इति गायत्री यथाशक्ति जपेत् ।

ततः सर्वमैकजटावत् । तारार्णवे महाचीने च त्रिगोपः ।

स्त्रीणाञ्चापि च शूद्राणां ब्राह्मणानां पृथक् पृथक् ।

ब्राह्मणेन प्रकर्त्तव्यं यद्यद्यत् उक्तं हि पुस्तके ॥

अन्यथा निष्फलं विद्यात् सर्वा पूजादिका क्रिया ।

प्रातःकृत्यं तथा स्नानं तथा सन्ध्यात्रयं शिवः ॥

स्त्रीशूद्रयोस्तारमन्त्रे लज्जाबीजं प्रकीर्त्तितम् ।

वज्रिजायामनुर्यत्र नमस्तत्र प्रकीर्त्तितम् ।

सर्वत्र पूजाहोमादावविशेषी विधिर्मतः ॥

इति नीलसरस्वतीसन्ध्या ।

ततो देव्या मनुं वक्षे तारायाश्च सदाशिवे ।।

यस्य विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्ती भवेन्नरः ॥

अथ बीजकोषमहानीलतारानिगमादी-

ब्रह्मा पृथ्वी वामनेत्रं चन्द्रविन्दुसमन्वितम् ।

कामबीजं समाख्यातं त्रैलोक्यजयदायकम् ॥

घान्तरिक्षसमायुक्तं वामनेत्रं सचन्द्रकम् ।

लज्जाबीजमिति ख्यातं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥

पष्ठस्वरसमोपेतं हकारं चन्द्रखण्डकम् ।

कूर्चबीजमितिख्यातं त्रिषु लोकेषु विद्युतम् ॥

पवर्गस्य द्वितीयश्च टवर्गस्याद्यमेव च ।

सर्वरक्षाकरं मन्त्रम् अस्रबीजं प्रकीर्तितम् ॥

चन्द्रखण्डसमोपेतं द्वादशस्वरमीरितम् ।

वाग्भवं तच्च विज्ञेयं वाचःसिद्धिप्रदायकम् ॥

त्रयोदशस्वरं देवि । चन्द्रखण्डविभूषितम् ।

तारं प्रणवमित्युक्तं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥

पञ्चमस्वरसंयुक्तं हकारं वर्मबीजकम् ॥

जनाग्निविन्दुसंयुक्तं चतुर्दशस्वरान्वितम् ।

अद्भुतं बीजमाख्यातं त्रैलोक्यस्य शुभावहम् ॥

नादिभान्तं विसर्गान्तं हृद्बीजं परिकीर्तितम् ॥

हान्तं यस्य चतुर्थश्च द्वितीयस्वरसंयुतम् ।

तदन्वश्च हकारश्च वज्रिजायासमन्वितम् ॥

ब्रह्माग्निर्वाग्भान्तं द्विजराजसमन्वितम् ।

बधूबीजमिति ख्यातं बधूरिव यशस्विनी ॥

बालस्वं वन्दनोयस्वं दासस्वं गुरुरेव च ।

माता न गोपयेद्वाक्च' वानकेभ्यः कदाचन ॥
 तस्मात्तत् पृच्छतां नाथ ! यद्यद्देवदुर्मभम् ।
 तारामन्त्रं महादेव ! वसुसिद्धिप्रदायकम् ॥
 काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
 भैरवी हिमममृता च मातङ्गी कमलात्मिका ।
 धूमावती च वगला महाविद्याः प्रकीर्तिताः ॥
 एतासां श्रवणादेव सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 विष्णुविद्या-देवविद्याशिवविद्याविभेदतः ।
 शक्तिविद्याप्रभेदेन विद्याबद्धाः प्रकीर्तिताः ।
 सत्यादौ त्रियुगात्तच्च विद्या जागर्त्ति नित्यगः ।
 काली जागर्त्ति काली च कर्त्वी जागर्त्ति नित्यगः ।
 कर्त्वी काली कर्त्वी कृष्णः कर्त्वी गोपालकालिका ।
 काली तारा महाविद्या महासिद्धिप्रदायिनी ।
 महाविद्यासु सर्वासु कर्त्वी सिद्धिरनुत्तमा ॥
 सर्वविद्यामयि देवि ! कर्त्वी सिद्धिरनुत्तमा ।
 कालिका तारका विद्या सर्वाभ्यायैर्नमस्कृता ॥
 तयोर्यजनमात्रेण सिद्धः साक्षात् सदाशिवः ॥
 यथा काली तथा तारा तथा नीलसरस्वती ।
 सर्वाभीष्टफलं दद्यात् तथा त्रिपुरसुन्दरो ॥
 अभेदमतमास्थाय यः कथित् साधयेन्नरः ।
 त्रिलोके स तु संपूज्यः स्यात्तारासुत एव सः ॥
 भेदं कृत्वा तु यो मन्त्रो साधयेदत्र साधनम् ।
 न तस्य निष्कृतिर्देवि ! निरये पश्यते हि सः ।
 एतासां साधनेनैव यगः सिद्धिश्च नित्यगः ।
 केवलां भक्तिमास्थाय चतुर्वर्गं लभेत् करे ॥
 त्रिपुरा च महाविद्या बहुसाधनसिद्धिदा ।

यस्याः प्रसादान्मन्त्रेण भोगो मोक्षश्च जायते ॥
 कालिका तारका विद्या कलौ सिद्धिसिद्धिदा ।
 दुःखं विना प्रसीदति कलौ जागरणात्मिका ॥
 न वा प्रयोगवाङ्मूलं न्यासजालादिके तथा ।
 न तत्र पश्चात्चारः स्यात्तस्मात् तस्माधनं शुभम् ॥
 कालिकासाधनं देवि ! भक्त्युक्ते कालिकार्चने ।
 राजते तद्दि तत्रैव प्रबुध्वा साधनधरेत् ॥
 अस्या मूर्तिर्द्वितीया या सृष्टिमूले व्यवस्थिता ।
 एतस्याः साधनञ्चैव सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥
 धनं धान्यं शुभं (सुतं) जायां भोगं मोक्षं तथैव च ।
 अचिरात्सभते वाणीं यस्याः स्मरणमावतः ॥
 नाधोत्व हृन्द.शास्त्राणि विनालापं कवेरपि ।
 गद्यपद्यमयो वाणो वक्त्रात् तस्य प्रजायते ॥
 अणिमा लघिमा व्याप्तिः प्राक्काव्यं महिमा तथा ।
 अदर्शनं सौन्दर्यरूपं घट्टिस्नानं जलस्य च ॥
 चन्द्रसूर्याग्निभूतानां स्तम्भको विभुरेव सः ।
 मन्त्रसिद्धिस्तथा सिद्धिः पुराणागमसिद्धिमाक् ॥
 उपचारविशेषेण राजपत्नीं वशं नयेत् ।
 चतु.पष्टिप्रकारेण सिद्धिराकाशगामिनी ॥
 पञ्चशून्ये स्थिता तारा सर्वान्ते कालिका स्थिता ।
 सिद्धयः सन्ति यत्रापि तदानीय प्रदीयते ॥
 यदि साधयितुं देवि ! शक्यते तारकाकुले ।
 तदा सिद्धिमवाप्नोति सर्वदा कुलमण्डले ॥
 कुलाचारविहीनस्य न सिद्धिर्न च सन्नतिः ॥
 ब्रह्मप्रथ हतप्रथ गुरुर्योपागतस्य यः ।
 कन्यागत. श्रु.पागस्य ब्राह्मणीगो गवीगतः ॥

हिंसावान् सर्वजन्तूनां ब्राह्मणानां विशेषतः ।
 पृथिव्यां रेतसां पातः शिवपूजावद्भिर्मुखः ॥
 शृणु वत्स । महादेव । महापातकिनी यथा ।
 एतेभ्यो मुच्यते देव । तारामन्त्रः श्रुतो यदि ॥
 सर्वपापैर्विनिर्मुक्तः सर्वपापयुतोऽपि सः ॥
 कुलदीक्षाविहीनस्य न सिद्धिर्न च महतिः ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्ने न ताराया देशिकी नरः ॥
 कुलाचारविहीनयेत् सर्वपापैरमाप्यते ॥
 कुलाचाररतो यस्तु तर्पयेत् कुलदेवताम् ।
 नित्यं श्रौतारकां देवीं तस्य सिद्धिः करे स्थिता ॥
 आचारज्ञानवान् यद्य क्रियते न कुलक्रिया ।
 पथति नरके घोरे कल्पकोटिशतैरपि ॥
 परदाररतो यद्य चक्रमध्ये भवेन्नरः ।
 शुनीविष्ठाकृमिर्भूत्वा तिष्ठेत् कल्पायुतं भुवि ॥
 साधनञ्च समासाद्य परयोपारतो भवेत् ॥
 मातुर्यानिं परित्यज्य विहरेत् सर्वयोनिषु ।
 निर्विकारो निर्विकल्पो भवेत् साधकसत्तमः ॥

मातृपदं सप्तमातृपरम् । इति सद्गुरुमिहानन्दगिरि-
 श्रातवान् तारानिगमादिदर्शनात् ।

शक्यते यस्तु वै दातुं स्वयोषां भक्तवत्सलाम् ।
 तदा योषां समानीयं ह्यन्येषां साधयेत् ध्रुवम् ॥
 स एव साधकश्रेष्ठो निर्विकल्पाय निश्चितम् ।
 साधकेभ्यः प्रदोषेत तदान्यां परिगृह्णाते ॥
 न दातुं शक्यते यस्तु स्वयोषां देववत्सलः ।
 नटीं स तु समानीय साधयेच्छुक्तिसाधनम् ।
 स्वयोषां दीयते यस्तु चक्रमध्ये तु साधकः ।

गुरुभ्यः साधकेभ्यश्च तस्य शीर्षे वसाम्यहम् ॥
सर्वसिद्धिस्तस्य देव । चक्षुषीस्तस्य गोचरा ॥

इत्यादि तारानिगमादिचीनान्तम् ।
अथ विद्या वक्ष्यते ।

तारकत्वात् सदा तारा तस्य भेदविभेदतः ॥
आद्याकल्पे सुक्तकेशी रुद्रस्वैकजटः स्वयम् ।
अस्माच्चैकजटा प्रोक्ता मन्त्रयास्या निरूप्यते ॥
यशिष्ठाराधिता विद्या न तु शीघ्रफला यतः ।
अतस्तेनापि मुनिना शायो दत्तः सुदारुणः ॥
ततः प्रभृति विद्येयं फलदात्री न कस्यचित् ॥
तैत्तिरीयैर्द्वारितं तेन शिवेन गुरुणा स्वयम् ॥
सज्जावीजं बधूवीजं कूर्चवीजमतःपरम् ।
अस्त्रान्तमनुना ख्यातं पञ्चरश्मिस्वरूपकम् ॥
इति चैकजटाविद्या सर्वशास्त्रेषु गोपिता ।
सर्वशास्त्रे गोचरा च कामिनी सिद्धिदायिनी ॥
महापातकलक्षणे चित्तौ यदि च मानवः ।
एतस्य श्रवणाद्देवि ! जीवन्मुक्तो भवेत् ध्रुवम् ॥
श्रीतारा नैव दातव्या भूमिस्वर्गरसातले ।
यदि प्रदीयते देवी निरये पच्यते ध्रुवम् ॥
ज्येष्ठपुत्राय शान्ताय स्वरूपज्ञानशालिने ।
श्रेयुतां यदि राधेत शूद्रो मोहवशंगतः ।
तारकाद्यां महाविद्यां पतनं तस्य निश्चितम् ॥
स्त्रीणाञ्चापि वरारोहे ! निषिद्धं सर्वदैव हि ॥

आदौ श्री एकजटा उद्धारिता ततः श्रीतारा नोक्ता
सर्वत्र दीपश्रवणात् स्वोयधर्मत्वाच्च ।

श्रीवीजाद्या यदा विद्या तदा श्रीः सर्वतीमुखी ॥

वाग्भवाद्या यदा विद्या वागीगत्वप्रदायिनी ।

पञ्चरश्मिर्महाविद्या लभ्यते यदि भाग्यतः ॥

तस्य भोगश्च मोक्षश्च करस्थ एव गङ्गर । ॥

इत्येकजटादेव्या गण्डिसिद्धिमन्त्रः ।

लज्जाद्या चापरा चासौ भोगमोक्षप्रदायिका ।

भार्गवश्चाक्षरं मन्त्रं महासिद्धिप्रदायकम् ॥

एतस्या गायत्री । “श्रीं तारायै विद्महे मोक्षदायै धीमहि
तन्नो नीले प्रचोदयात्” । इति तारामन्त्रगायत्री ।

कामाख्या चापरा विद्या कामतारा प्रकीर्त्तिता ।

भोगमोक्षप्रदा देवी शर्वशास्त्रे प्रपूजिता ॥

इति कामतारामन्त्रः । अस्या गायत्री तत्रैव ।

“श्रीं कामाख्यायै विद्महे कुलकौलिन्यै धीमहि तवः श्याम
प्रचोदयात् । इति एकजटाभेदः ।

फडन्तश्च महामन्त्रः सर्वतन्त्रशुभावेहः ।

महाकालप्रिया देवी भोगभोक्षप्रदायिनी ।

ॐ ह्रीं स्त्रीं फट् ॥ एतस्या गायत्री । “श्रीं तारकायै विद्महे

महाकालप्रियायै धीमहि तन्नः शक्तिः प्रचोदयात्” ॥ इति

महाकालप्रियागायत्रीमन्त्रः ।

अथ नीलसरस्वत्याः प्रकरणम् ।

ताराद्येकजटामन्त्रो नीलवाण्याः प्रकीर्तितः ।

यस्यास्तु स्मरणात् सम्यग् वागीशत्वं लभेद्भ्रुवम् ॥

अस्या गायत्री । “श्रीं नीलसरस्वत्यै विद्महे श्रोतारायै

धीमहि तन्नो देवि प्रचोदयात्” इति ॥

षाण्मवाद्या चैकजटा महानीलसरस्वती ।

अस्याथ स्मरणात् सद्यः सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥

अस्या गायत्री । तृतीयसन्ध्यायां लिखिता । उग्रतारा-

सन्ध्यायां गायत्री श्रुता ॥

अथ कुङ्कुमाप्रकरणम् ।

कुङ्कुमा विद्या मन्त्रस्तु । सर्वत्र प्रयोगे पद्मावती च ।

लज्जाबधूकुर्ववीजप्रयोगः सिद्धिदायकः ।

कुङ्कुकेयं समाख्याता सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥

प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य पद्मे पद्मे पदं ततः ।

महापद्मे पदं प्रोच्य पद्मावतिपदं तत ।

माये स्वाहा महामन्त्रप्रयोगः सिद्धिदायकः ॥

“श्रीं पद्मे पद्मे महापद्मे पद्मावति ! श्रीं ह्रीं स्वाहा”

अत्र शास्त्रे माये इति अथणाञ्ज्जाइयं बोध्यम् । ये तु

सम्बोधनान्तमायाशब्दं वदन्ति ते स्त्रेच्छाः । तारानिगमे

पद्मावतीप्रकरणे ।

तारं पद्मे च पद्मे च महापद्मे ततः परम् ।

पद्मावति ततो मऽप्राहयं व्याजा ततो मनुः ॥
 तारकत्वात् मदा तारा या काली भव निबिता ।
 बहवोऽप्याय मन्वाः स्युः सर्वतन्वागमादिभु ॥
 शक्तिमिहा महाविद्याः मारात् मारतराः स्मृताः ।
 षट्पद्यामसौ नाम्नि भूतने सिद्धिदो मनुः ॥
 एतामां सर्वमन्वाणां दंपताक्षितयाः स्मृताः ।
 पाद्या चैकजटा प्रोक्ता द्वितीया चोपतारका ।
 तृतीया नीलवाणी भ्याद् भोगमीघप्रदा मता ॥

तत्र एकजटामन्त्रोद्दारादेकलक्षणं निश्चितं मन्त्रेपतः ।
 उपापत्तारिणी यन्मादुपतारा प्रकीर्तिता ।
 दत्ता याक् नीलया यन्मासम्नानीनमरस्वती ॥
 नीनया इत्यत्र लकारपाठस्तु न तदा नीलमरस्वतीति
 भवति । एतत्तु भ्रान्ता वदन्ति ।

एतामामष्टमन्वाणां ऋषिच्छब्दांमि माधक । ।
 शृणु चात्र प्रवक्ष्यामि रक्षस्यं मम सम्मतम् ॥
 नीलाचारादिकं दृष्ट्वा पुरयरणमेव च ।
 प्रत्येकञ्च प्रवक्ष्यामि षट्मन्त्रय तारके ॥
 ऋषीभ्योऽस्य ऋषिः प्रोक्तो हृहतीच्छब्द एव च ।
 वीजं लज्जामनु, प्रोक्तं शक्तिः कूर्चमितीरितम् ॥
 कीलकं निजवीजञ्च बधूवोजं सुसिद्धकम् ।
 लक्षसंख्यं जपेन्नन्त्रं फलमूलैर्वने वसन् ॥
 नक्तं ताम्बूलपूर्णास्यः गक्तिमङ्गकुले रतः ॥
 तत्र शिवेन ब्रह्मानन्दरतं प्रपञ्चितम् ।
 नीनपद्मेण जुहुयान्मधुरेण त्रयेण च ।
 आद्यामन्त्रे तद्भेदे च सर्ववर्णेष्वयं विधिः ॥
 उपतारामनी वक्तुः । विधिरेष लक्षणयः ।

नक्षत्रद्वयं तत्रेदे पुरघरणकर्मसु ॥
 नीलवाणी नीलकल्पे मन्त्रभेदसमन्विते ।
 लघुद्वयं जपेन्मन्त्रं तदा सिद्धिरनुत्तमा ॥
 सर्वतारासु विद्यासु पुरघरणकर्मसु ।
 जुहुयाद्नीलपद्मैश्च विल्वपत्रैरभावतः ॥
 ऋषिष्णुस्तया वीजं शक्तिं कीलकमिव च ।
 सर्वत्रैव पृथक् विद्धि नाममन्त्रविभेदतः ॥
 जपमन्त्रे च तारायाः साधने शक्तिजं कुनम् ।
 योरभावरहस्योक्तं त्यक्त्वा साकारमाप्नुयात् ॥
 एतासां निगमागमप्रचलितं संगृह्य शैवं मतम्
 तारायाः परिपूजनं जपविधिं वीजं तथा तपणम् ।
 अथोऽग्निं विनिवेशितं खलु मया संक्षृत्य तारावचः
 अत्रास्ते कमला कृताञ्चलिपरा वीणाधरा सारदा ॥
 इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्य ब्रह्मानन्दगिरितीर्थ-
 स्वामिकुलावधूतरचिते तारारहस्ये हरगौरी-
 संवादे प्रथमपटले सृष्ट्यादिपटलः ।

अथ द्वितीयः पटलः ।

तारानिगमादौ कामाख्यामूले च—
 फालोतारामन्ददाने चक्रचिन्तां करोति यः ।
 आयुर्विद्यामोक्षयाधः शूनी विष्टाकृमिर्भवेत् ॥
 यदि भाग्यवशाद्वाय ! ताराविद्या प्रलभ्यते ।
 इष्टानिर्धिर्भवेत्तस्य किं मोक्षयाष्टसिद्धये ॥
 यदि मन्त्रे गुरुः साक्षात् सर्वतन्त्रे स्वयं हरः ।
 न दद्यात् तारकां विद्यां दातुं नैव वदेत् क्वचित् ॥

यदि भाग्यवशाद्दत्तः । कौटिल्यभ्रतपोभवात् ।
 नभंत तारकां विद्यां न भवेत् कल्पपादपः ॥
 गोपनीयो गोपनीयस्तारामन्त्रः सदाशिवः ।
 यन्त्रं मन्त्रश्च पटनं स्तोत्रं कथंचनैव च ॥
 रहस्यं गुह्यपादाश्च तागनिगमनैव च ।
 गोपनीयं प्रयत्नेन तारां नैव प्रकाशयेत् ॥
 कुलकर्मरतो यस्तु मन्त्रभावविवर्जितः ।
 मन्त्रे तन्त्रे गुरो विप्रे लतायां वीरभाषतः ॥
 एतादृगाय कौलाय शठाय न कदाचन ।
 यो ददाति यरं तस्मै दातारश्च शिवाश्रया ।
 अर्धलोभो कामलोभो कर्मलोभो नरः क्वचित् ॥
 ददाति यदि देवेभिः । निरयं पतति ध्रुवम् ।
 शिवहा विषु लोकेषु शक्तिहा ब्रह्महा भवेत् ॥
 स एव भ्रष्टः कौनेषु कौन्यो भ्रष्टो महीतले ।
 कुलोनाय महिष्याय अहाभक्तिपराय च ॥
 कौलसेवायुतायापि शक्तिसेवारताय च ।
 ताराभक्त्या शिष्टाय सदानन्दाय शूलधृक् ॥ ।
 एतेभ्यश्च प्रदातव्यं ह्यन्यथा मृत्युमाप्नुयात् ॥
 सद्गुरुं लक्षणाक्रान्तं स्वयं लक्षणसंयुतः ।
 प्राप्य दोषा प्रकर्त्तव्या ह्यन्यथा निष्फला क्रिया ॥
 विल्वमूले श्मशाने वा पर्वते वा नदीतटे ।
 गुरुगृहे महापीठे सिद्धिपीठे शिवालये ॥
 एकनिर्द्धे तडागे वा हृष्यगून्यशिवालये ।
 दीक्षां कुर्यात् सदा मन्त्री जपश्चापि समाचरेत् ॥
 पञ्चकोशान्तरे यत्र न लिहान्तरमीचते ।
 तत्रैकसिद्धिमाख्यातं मन्त्रसिद्धिप्रदायकम् ॥

यदि भाग्यवशाद्देवि । गङ्गातीरं प्रलभ्यते ।
 तत्र चेत् क्रियते दीक्षा कोटि कोटि गुणायते ॥
 यतेर्हीनां पितुर्हीनां दीक्षां मातामहस्य च ।
 सोदरस्य कनिष्ठस्य वैरिपक्षाश्रितस्य च ॥
 विपिक्षाश्रमिणे दीक्षां न गृह्णीयात् कदाचन ॥
 न पत्नीं दीक्षयेद्भर्ता न पिता दीक्षयेत् सुताम् ।
 न पुत्रश्च तथा ज्येष्ठो कनिष्ठं न च दीक्षयेत् ॥
 दीक्षाद्यतीयदिवसे कृत्वा चौरादिकं शुभम् ।
 हविष्यं तद्दिने कार्यमुपवासं परेऽहनि ॥
 गुरोराज्ञां समादाय पुण्यादि स्वयमाहरेत् ।
 पञ्च घटांश्च संस्थाप्य तत्र देवान् प्रपूजयेत् ॥
 प्रथमे गणनायञ्च द्वितीये च सदाशिवम् ।
 तृतीये सुन्दरीं देवीं चतुर्थे परदेवताम् ॥
 पञ्चमे सर्वदेवांश्च सर्वजिद्गुरुसत्तमः ।
 स्वस्ति वाच्यं ततः कुर्यात् सङ्कल्प विधिपूर्वकम् ॥
 मुक्तामाणिक्यवैदूर्यं गोमेदान् वज्रविद्रुमी ।
 नीलं मरकतं पद्मरागं पञ्चघटे न्यसेत् ॥
 ततो मूलं सङ्कल्पं प्रजपेत् सद्गुरुः स्वयम् ।
 करन्यासं ततः कृत्वा तच्चन्यासं ततःपरम् ॥
 पुण्याद्यलङ्घितं शिष्यं चन्दनेन प्रलेपयेत् ।
 ततो रत्नादिकुम्भस्वैस्तोयैः शिष्यं प्रसिच्य च ॥
 शिष्यशीर्षे ततो हस्तं दत्त्वा चाष्टोत्तरं शतम् ।
 जपेन्नन्व गुरुर्येष्ठः कपोले मूलमुच्चरन् ॥
 ऋषिच्छन्दः कीलकश्च शक्तिबीजमतः परम् ।
 एकदा दक्षिणे कर्णे गायत्रीञ्च त्रिधा जपेत् ॥
 ततो मन्त्रं प्रवक्तव्यं स्त्रीदीक्षा वासतः सकृत् ।

विधिरप द्विजातीनां स्त्रीशूद्राणाञ्च वामतः ॥
 ततश्च प्रणमेद्देवि ! श्रीगुरुं सर्वलक्षणम् ।
 स्वयं जप्त्वा ततो मन्त्रं दक्षिणादोन् समाचरेत् ॥
 तारामन्त्रेषु सर्वेषु चैषा दीक्षा प्रकीर्त्तिता ।
 शिवस्य पूजनं कार्यं पार्थिवस्य न चान्यथा ॥
 सामान्यार्घ्यं प्रकर्त्तव्यमासनादीन् विशेषतः ।
 योनिपीठाद्विष्णुपीठं लिङ्गाप्राप्तुमूलकम् ।
 योन्यधःशेषपर्यन्तं विसृत्वीकरणस्त्रिदम् ॥
 न पूजयेत् पार्थिवं यः शिवलिङ्गं सुरेश्वरि । ।
 नान्यपुजाफलं तस्य चण्डालत्वं प्रजायते ॥
 देवध्यानं ततः कृत्वा पुष्यं शीघ्रं प्रदापयेत् ।
 प्रणवस्य च पाशस्य कलासंख्यकजायतः ॥
 विष्वं देहं गोधयित्वा भूलग्रहिं ममाचरेत् ।
 स्वनाभौ दक्षिणं पाणिं वामे पाणी विधाय च ।
 चतुर्विंशतितर्ध्वे न सार्धं जीवस्य तोलनम् ॥
 प्रदीपकलिकाकारं सर्वतेजोमयं विभुम् ।
 प्रविभिक्षाखिलं चक्रं परब्रह्मणि योजयेत् ॥
 मूलाधारान्निशिष्ठया सर्वे देहं विदाहयेत् ।
 सर्वरूपं शरीरञ्च पापेन पुरुषेण च ॥
 दक्षनासापुटं धृत्वा कलासंख्यं जपेच्च यः ।
 पूरयित्वा ततो वायुं चतुःपट्टिजपेन च ॥
 कुम्भयेत् परमं वायुं ततो द्वात्रिंशतं जपेत् ॥
 रीचयेद्दामतो वायुं लिङ्गदेहं विनाशयेत् ॥
 वक्रिबीजं जपेद्देवि ! पूर्वसंख्यानुसारतः ।
 सर्वं भस्ममयं ध्यात्वा ततो भस्मविरचनम् ॥
 पृथ्वीबीजं ततो जप्त्वा कलयता प्राथयेत्तनुम् ।

महाविष्णुः स्वयं साक्षादित्येवं ज्ञानसंकुलः ॥

पुनश्च चन्द्रबीजिन चतुःपष्टिजपेन च ।

स्त्रिरोक्तत्वं निजं देहं कुम्भयेद्वायुमण्डलम् ॥

द्वाविंशद्धारुणजपादसृतेन विरेचयेत् ।

साधयेत् परया भक्त्या दिव्यरूपं मनोहरम् ॥

भाले चन्द्रश्च संभाव्य विभूतिं परिधारयेत् ।

धामइस्ते समानीय पयश्च शुष्कंभस्त्रकम् ॥

यज्ञभस्त्रसमायोगं हृषभस्त्रानि कारयेत् ॥

प्रजपेत्तत्र मन्त्रश्च शिवस्यापि पङ्कजरम् ।

शूद्रः पञ्चाक्षरं जप्त्वा प्रिये ! षोडशसेख्यकम् ॥

पठेत्तत्र महादेवि ! मन्त्रमेतद्वयं पुनः ॥

श्रीं अग्निरिति भस्त्रजलमिति भस्त्र सर्वहरं परम् । भस्त्रं

मे चक्षुःपोन्द्रियाणि भस्त्रानि दध्यात् शान्मवं पशुपाशवि-

भौक्षणाय ।

श्रीं भस्त्ररूपं परब्रह्म परा शक्तिरितीरिता ।

भस्त्रं ज्ञेयं परं ज्ञानं परं तत्त्वस्वरूपकम् ॥

परमानन्दं भस्त्रं ज्ञानकल्पे व्यवस्थितम् ।

विधारयामि तद्भस्त्रं पशुपाशविमुक्तये ॥

सतश्च ब्रह्मणे गद्यं मन्त्रं तस्य पङ्कजरम् ।

शूद्रः पञ्चाक्षरं मन्त्रं पठित्वा धारयेत् सदा ॥

ऋगमुद्रां समासाद्य ललाटे विभ्रयाच्छुभम् ।

भूलेन प्रणवेनापि प्राणायामं समाचरेत् ॥

कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठैर्यत्रासापुटधारणम् ।

प्राणायामः स विज्ञेयः पूरकैः कुम्भरेचकैः ॥

कलावतुष्टयं तस्य द्विगुणेन विरेचयेत् ।

ऋमात् क्रमात् त्वयं कृत्वा मानसेनापि पूजयेत् ॥

ज्ञानिनानपि सिद्धिः स्वाश्रासमेतत् समाचरेत् ।
 पशुपतये नमः शीघ्रं, सुखे च हरये नमः ॥
 कण्ठे श्रीनीलकण्ठाय रुद्राय चोरसि न्यसेत् ।
 कपाले धूम्रनेत्राय मूले श्रीगण्डवे नमः ॥
 पादयोर्भरवायैव शिवाय दक्षवाहुतः ।
 कलाय वामबाहौ च पृष्ठे ज्ञानाय एव च ॥
 क्रोधाय सर्वगात्रेषु विन्ध्यसेच्छिवपूजने ।
 पङ्दीर्घभाजा वीजेन कुर्यादथ पङ्कजम् ॥
 कराङ्गश्च तथा न्यस्य दशदिग्बन्धनञ्चरेत् ॥
 हराय नम उच्चार्य नृदक्षैवाहरेत् गुचिः ॥
 महेश्वरचतुर्थ्यन्तं नमोऽन्तं गठनञ्चरेत् ।
 शूलपाणे इहोच्चार्य सुप्रतिष्ठो भव स्वयम् ॥
 प्रतिष्ठाप्य ततः सिद्धे दत्त्वावाह्य प्रपूजयेत् ॥
 पादमर्घ्यं च गन्धं पुष्पं धूपं च दीपकम् ।
 नैवेद्यादीनि दत्त्वा च पूजयेत् परमेश्वरम् ॥
 मोचाफलं सहन्तश्च शिवलिङ्गे ददाति यः ।
 तस्य पूजां महादेवि ! गृह्णामि प्रयतात्मनः ॥
 तस्य सिद्धिर्भवेद्देवि ! नियता सफला सदा ॥
 पुरःस्थित्वा मूलमन्त्रं जपेद्दशसहस्रकम् ।
 पशुपतये नम इति लिङ्गं संस्थापयेद् बुधः ।
 विश्वपत्रस्य माहात्म्यं वक्तुं कः शक्त एव हि ।
 विश्वपत्रैर्धिना देधि ! लिङ्गपूजा तु निष्फला ॥
 पूजयेत् परया भक्त्या चाष्टमूर्त्तिं शिवस्य च ।
 आग्नेयान्तां प्रपूज्याय वेद्यां लिङ्गे शिवं यजेत् ॥
 लिङ्गवेदी भवेद्देवी-लिङ्गं साक्षात्सहेश्वरः ।
 तयोश्च पूजनात् स्यातां देवीदेवौ सुपूजितौ ॥

श्रीं सर्वाय चितिमूर्त्तये नमः, श्रीं भवाय जलमूर्त्तये नमः,
श्रीं रुद्राय अग्निमूर्त्तये नमः, श्रीं उग्राय वायुमूर्त्तये नमः,
श्रीं भीमाय आकाशमूर्त्तये नमः, श्रीं पश्यपतये यजमानमूर्त्तये
नमः, श्रीं महादेवाय सोममूर्त्तये नमः, श्रीं ईशानाय सूर्य-
मूर्त्तये नमः । इत्यनेनाष्टमूर्त्तीः पूजयेत् ।

पुष्पाञ्जलित्रयं देवि ! शङ्कराय निवेदयेत् ।

स पूजाफलमाप्नोति नान्यथा सत्तपूजनात् ॥

ततो मूलं प्रजप्तव्यं देवि ! चाष्टोत्तरं शतम् ।

सजलैर्विल्वपत्रैश्च जपन् लिङ्गे समर्पयेत् ॥

श्रीं गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं गृहाणास्यत्कृतं जपम् ।

सिद्धिर्भवतु मे देव ! त्वत्प्रसादान्महेश्वर ! ॥

महेश्वर इत्यत्र त्वयि स्थिते इति क्वचित् पाठः ।

स्तोत्रञ्च लिङ्गार्चनचन्द्रिकादावनुसन्धेयं कवचञ्च । ततो

मुखवाद्यादिकश्चरेत् ।

संपूज्य पार्थिवं लिङ्गं मुखवाद्यं चरेत्तु यः ।

शिवसायुज्यमाप्नोति तथा करतलध्वनिम् ॥

अर्घं प्रदक्षिणं कृत्वा प्रणमेत् पार्वतीश्वरम् ।

याम्याद्य गच्छेत् कौबिरीं पुनस्तावरागतिश्चरेत् ॥

पृष्ठे हस्तं समादाय मङ्गलं जानुद्वयं तथा ।

शोर्पावनामं दत्त्वा तु चार्द्धचन्द्राकृतिर्भवेत् ॥

यो दद्यात् सखिदापात्रं शङ्कराय महेश्वरि ! ।

अश्वमेधकृतं पुण्यं पात्रे शैकेन जायते ।

हादस्यां शाङ्करं देवि ! लिङ्गं दृष्ट्वा तु पार्थिवम् ।

सखिदापात्रमादाय सर्वं दद्यात् कृताञ्जलिः ॥

नार्चयेच्छङ्करस्यापि लिङ्गं यस्तु नरः क्वचित् ।

न विशुभक्तः शाक्तो वा न शैवः स नराधमः ॥

मृत्वगीतवाद्यनामोच्चारणेन शिवं सन्तोष संहारमुद्भा
 चमस्वेति विसृज्य म्यानं मन्त्रुर्थात् ।

हरस्य पार्थिवं लिङ्गं पूजयित्वा नरो यदि ।

जले संस्थापयेद्देवि । न दरिद्रो भवेद् भुवम् ॥

पूजयित्वा तु यो लिङ्गं पार्यतीप्रियमुत्तमम् ।

स्थापयेद्भुवि रौद्रे च दन्दगुरूं प्रयाति सः ॥

शिवलिङ्गं पूजयित्वा भूमौ संप्रापयेत् किञ्च ।

अथवा स्थापयेत्तोये दन्दगुरूं व्रजेत्वरः ॥

यत्र यत्र नरकवृत्तिस्तत् सुधीभिर्न कार्यम् । दरिद्राभि-
 भवश्च न कार्यम् । किन्तु महालिङ्गेश्वरतन्त्रे उभयत्र दोषत्रय-
 यात् । दन्दगुरूं व्रजेत्वरः इति श्रवणाच्च । भूमौ प्रापणं नैव
 कार्यं तदभावे जले वा क्षिपेत् । गभ्रुं भागीरथीजनं विना
 न जले कपोदके पूजयेत् ।

न जले पूजयेच्छुभ्रुं भागीरथीजनं विना । इति यामले ।

त्रिपुरानन्देन मदगुरुणा व्याख्यातम् । पूजने गङ्गाजले
 शिल्पपत्रादिभिर्विनापि न च सामान्यजले । जले सामान्य-
 जले न स्थापयेत् । सुद्रादर्शनादिभिर्न पूजयेदित्यर्थः । तथा
 तारानिगमे महालिङ्गेश्वरतन्त्रे च ।

पार्थिवं नार्चयित्वा तु कालीं ताराश्च सुन्दरीम् ।

अर्चयेद् यस्त्रिलोकस्थः स गच्छेद्यमयातनाम् ॥

एतेनादौ महाविद्यां पूजयित्वा शिवपूजां वदन्ति, तत्र
 लिङ्गार्चनचन्द्रिकायाम् ।

महाविद्यां पूजयित्वा शिवपूजां समाचरेत् ।

अन्यथाकरणादेवि । न पूजाफलमाप्नुयात् ॥

इति महाविद्यानां प्रथमाद्यं शिववाक्यम् । तथाच त्रिपुराकल्पे ।

यावन्न पूजयेत्लिङ्गं पार्थिवं साधकाधमः ।

तस्य पूजां न गृह्णाति सुन्दरो तारकामिता ॥
इति ब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकाचार्यतीर्थविधूतविरचिते
तारारहस्ये द्वितीये पटले शिवलिङ्गपूजनपटलः ।

शक्तिसारे—

प्रातःकृत्यं चरेदादौ प्रातःसन्ध्यां ततःपरम् ।
ततः स्नानं विधायाथ सन्ध्यां माध्याह्निकीं तथा ॥
शिवपूजां ततः कुर्यात् तथान्तर्यजनं शिव ! ।
ततः पूजा विधातव्या ततो ह्रीमं समाचरेत् ॥
बलिं दद्यात्ततो दैव्यै ह्रीमं कुर्यात्ततःपरम् ।
भोगं दत्त्वा महादेव्यै सायंसन्ध्यां समाचरेत् ॥
ततो योगो विधातव्यस्ततः साधनमुत्तमम् ।
एवं प्रकारमासाद्य तारकां साधयेद् यदि ॥
तदा सिद्धिमवाप्नोति नान्यथा कल्पकोटिभिः ॥
स्तवञ्च कवचञ्चापि सहस्राख्यं पठेत्ततः ।
प्रपठेत् साधक्येष्टस्त्रिसन्ध्यं कार्यसिद्धये ॥
एतेन शिवपूजान्तर्यजनस्य कर्त्तव्यत्वं तदेव लिख्यते ।

तारासारे निगमे च—

न पूजाफलमाप्नोति विनान्तर्यजनं शिव ! ।

तस्मादर्चनतः पूर्वमन्तर्यागं समाचरेत् ॥

तथाचैकजटापत्रे—

स्वकीयहृदये ध्यायेत् सुधासागरमुत्तमम् ।

रत्नद्वीपञ्च तन्मध्ये सुवर्णबालुकामयम् ॥

पारिजातवनं तत्र रत्नानाञ्चापि मन्दिरम् ।

शमशानं तत्र संचिन्त्य तत्र कल्पद्रुमं स्मरेत् ॥

तन्मध्ये मणिपीठञ्च नानामणिविभूषितम् ।

चतुर्दिक्षु श्वैर्मुण्डैश्चिताङ्गारास्त्रिभूषितम् ।
 विभाव्य यत्रतो मन्वी तत्त्वदीपे वसेत् स्वयम् ।
 ब्रह्मरन्ध्रे सदा ध्यायेन्महादेवं जगद्गुरुम् ॥
 तस्य वामस्थितां देवीं तारां तारस्वरूपिणीम् ।
 विभाव्य प्रणमेद्विद्यां प्रातःकृतिरितीरिता ॥
 ब्रह्मरन्ध्रे विन्दुरूपं पुष्करं तीर्थमुत्तमम् ।
 प्रकुर्यात् साधकस्तत्र स्नानं सर्वमलापहम् ॥
 बधुवीजस्वरूपे च शिवतीर्थे हृदि न्यसेत् ।
 मध्ये भुपुत्रानाद्यां तु स्नायात् साधकसत्तमः ॥
 इति स्नानम् ।

स्वकीयहृदये ध्यायेत् सिंहासनमनन्धधीः ।
 तत्र संभाव्यते शय्या ज्ञानानन्दस्वरूपिणी ॥
 शिवं तत्र विभाव्याय सर्वालङ्कारभूषितम् ।
 दिग्भ्वरं महाकायमुत्कर्त्त कामभावतः ॥
 शय्यायामूर्द्धं लिङ्गञ्च भावयेत् साधकासणीः ।
 भावयेच्च ततो देवीममृतानन्दरूपिणीम् ॥
 तप्तकाञ्चनवर्णाभां नानालङ्कारभूषिताम् ।
 पारिजातान्वितां देव्याः कवरी परिभावयेत् ॥
 त्रिसन्ध्यं मन्थ्या कर्त्तव्या मन्त्रसिद्धिमभीक्ष्णता ।
 माता कामेश्वरो देवी पिता कामेश्वरः शिवः ।
 त्रिदावान् भावयित्वा च षष्टिमिहोच्चरो भवेत् ॥
 इति सन्ध्या ।

सर्वतेजोमयीं देवीं शिवशक्तिं यथात्मिकाम् ।
 ज्वलत्सूर्याग्निचन्द्राभां तद्विक्कीटिसमप्रभाम् ॥
 भावयेत् साधको यस्तु ध्यानयोगिन निश्चलः ।
 इति ध्यानं विधातव्यं साधकैर्मन्त्रसिद्धये ॥ इति ध्यानम् ।

ब्रह्मरभ्रुचन्द्रपात्रात्तर्पयेत्तारिणीं पराम् ।
 तत्रस्थसूर्यपात्रेण चार्घ्यं दद्यान्मनोहरम् ॥
 दया ज्ञानं क्षमा पुण्यं पुण्यमिन्द्रियनिग्रहम् ।
 ज्ञानदानं पुण्यपुण्यमहिंसापुण्यमुत्तमम् ॥
 आचारपुण्यं मे देवि ! स्वयम्भूपुण्यमुत्तमम् ।
 आनन्दपुण्यं दातव्यं पुण्यञ्च साधकार्चनम् ॥
 दशपुण्यं यः प्रदद्यात् स गच्छेत्तारकापदम् ।
 त्रिलोकस्थशुभद्रव्यैः पूजयेत् साधकोत्तमः ॥
 तत्त्वं दद्यात्तारकायै मत्स्यमांससमन्वितम् ।
 तदा सिद्धिमवाप्नोति न जपान्न कुलार्चनात् ॥ इति पूजा
 प्रजपेद्वर्णमालाभिर्न्यासपूर्वं कुलेश्वरः ।
 हृत्पद्मे षोडशारक्षं विन्यसेत् षोडशस्वरम् ॥
 पूर्वादितः समारभ्य वज्रिकोणान्तपत्रतः ।
 आधारि विन्यसेद्विद्वान् ककारादिचतुष्टयम् ॥
 पश्चिमादिदले न्यस्य चोत्तरान्तं सुसाधकः ।
 लिङ्गमूले न्यसेत् पद्मे षड्दले चोत्तरक्रमात् ॥
 डकारादिअकारान्तं षड्वर्णं साधकोत्तमः ।
 नाभिमूले न्यसेद्वर्णं टादिठान्तं मनोहरम् ॥
 दक्षिणादिक्रमाद्यस्य वर्णरूपान्महामनून् ।
 विन्यसेत्तालुमूले च चतुर्दशदलान्विते ॥
 धकारादिसकारान्तमिन्द्रवर्णं न्यसेद्वबुधः ।
 ललाटे च भ्रुवोर्मध्ये हृत्पद्मे वर्णं न्यसेत् सदा ॥
 आदौ दक्षे तथा वामे शुक्लपत्रे सुनियतम् ।
 द्वादशार्णं न्यसेद्विद्वान् कादिठान्तान् सुसिद्धये ॥
 डकारादिविसर्गान्तान् सहस्रारि न्यसेत् सदा ।
 एवञ्चान्तर्मातृकाणां विना न्यासेन पार्वति ! ॥

अन्तःपूजां चरेद्यस्तु स गच्छेत् यमसादनम् ॥

इति मातृकान्तान्यासे कृत्वा वर्णमालया जपेत् ।

अकारादिचकारान्तं ह्रस्ववर्णां च मध्यतः ।

नादविन्दुसमायुक्तं वर्णान्ते प्रजपेन्ननुम् ।

अतुलोमविबोमेन जपेदष्टोत्तर शतम् ।

उ कुं सु टुं तु पु यु शु अष्टवर्गेषु संजपेत् ॥

उ अष्टवर्गः षोडशस्वरवर्णः । कु कवर्गः, सु चवर्गः, टु टवर्गः
तु लवर्गः, पु पवर्गः, शु यवर्गश्चतुर्वर्णः, शु शवर्गः षड्वर्णः ।

तारारणवे—

नादविन्दुसमोपेतं सर्ववर्णं व्यवस्थितम् ।

स्त्रीशूद्रयोरेतदेव नादविन्दुवियर्जितम् ॥

नादविन्दुसमायुक्तं जप्ये न्यासे च मोक्षदम् ॥

एतेन मोक्षश्रवणात् सर्ववर्णानामहं चन्द्रखण्डभूयितवर्ण-
जपे न्यासे चाधिकारः । स्त्रीशूद्रयोस्तु विसर्गोकारविन्दूनां न
चन्द्रखण्डयोगः । तथा च तारासारे ।

नियन्त्रं न चरेद्वर्णं जपे न्यासे च शून्यष्टकं ।

अन्यथाकरणाक्कृष्टो मरकं याति निश्चितम् ॥

स्यकोयद्द्वये ध्यायेद् योनिमण्डलमुत्तमम् ।

राजभिय समोपेतं त्रिकोणं सर्ववर्णकम् ॥

कामान्यायोनिं संभाव्य नीलपद्ममनुस्मरन् ।

हुनेत् षोडशवारश्च घृतेर्निद्रोहभैर्धिया ॥

ततः प्रदक्षिणं कुर्यान्मानसेन शिवां चयम् ।

इत्यन्तर्यजनं मूढोऽकृत्वा यः पूजयेत् पराम् ।

न पूजाफलमाप्नोति तारायाः कोटिजन्मतः ॥

इत्यन्तर्यजनम् ।

अथोत्तरान्तर्यागः ।

अथोत्तरकायाश्च अन्तर्यागं वदाम्यहम् ।
 स्वकीये हृदये ध्यायेत् सुधासागरमुत्तमम् ॥
 हृत्पद्मे षोडशारे च तर्पयेदुत्तरिणीम् ।
 दले दले महादेवीं मूलमन्त्रमनुस्मरन् ॥
 तस्या योनो हुनेहृत् । मन्त्रेणानेन साम्प्रतम् ।
 श्रीं नाभिवैतन्यरूपाम्बौ हविषा मनसा सुचा ॥
 सुपुत्रावर्त्मना नित्यमक्षतिर्जुहोम्यहम् ।
 प्रकाशकाशहस्ताभ्यामवलम्ब्योन्मना मुधा ॥
 धर्माधर्मकलास्त्रे हृत्पूर्णाङ्गौ जुहोम्यहम् ॥
 ततश्च वर्षामालाभिर्जपेदष्टोत्तरं गतम् ।
 प्रदक्षिणीकृत्य ततः प्रणिपत्य सुखञ्चरत् ॥

इत्युत्तरान्तर्यागं ।

स्वकीये हृदये ध्यायेत् सारदां नीलरूपिणीम् ।
 प्रत्यालीढपदां देवीं ध्यायन् चर्माहतां कटीं ॥
 हास्यवक्त्रां महाघोरां यजेन्नीलमरस्वतीम् ।
 विपरीतरताशक्तां वागीशत्वप्रदायिनीम् ॥
 प्राययित्वा सुधाधारे मत्स्यमांससमन्विताम् ।
 चसकेन ददेद्वक्त्रे चासवं मांसमयुतम् ॥
 महाहृदि परं ध्यायेन्नीलवाणीं सुरेश्वरीम् ।
 आसवोन्मत्तहृदया शिववक्त्रे पुनः पुनः ॥
 पपात वातयोगेन चुम्बनञ्च करोति हि ।
 पादपद्मं महादेवि ! विष्टव्यं त्रिजहस्ततः ॥
 उत्थाय तारिणीवक्त्रं स चुम्बति पुनः पुनः ।
 तस्य वक्त्रे प्रदद्याच्च मत्स्यं दध्वं महासवम् ॥
 दुग्धमत्स्यं दाधमांसं शोणितं पशुदेहतः ।

शूकरस्योष्ठमांसञ्च भगलिङ्गामृतं तथा ॥
 दद्यान्नीलसरस्वत्यै चोच्छिष्टं हरवक्त्रके ।
 पुनः पुनः पूजयित्वा पूजयेद्दर्शमालया ॥
 इत्यन्तर्यजनं प्रोक्तं नीलवाण्याः सुगोभनम् ॥
 योऽर्चयेत् परया भक्त्या हस्ते तस्य सदा वसेत् ।
 सर्वसिद्धिर्महादेधि ! वक्त्रे वाणी वसेत् ध्रुवम् ।
 दिवारात्री कुलाचारि चैवं यस्तु विभाषयेत् ।
 तस्य भोगश्च मोक्षश्च वाञ्छासिद्धिः करि वसेत् ॥

इति नीलसरस्वत्या अन्तर्यजनम् ।

अथ एकजटामन्त्रीद्वारः ।

ब्राह्मणैतरवर्णानां षट्कोणं कर्णिकागतम् ।
 ब्राह्मणानां सदा लेख्यं त्रिकोणं कर्णिकागतम् ॥
 मध्ये कूर्चं लिखेद्द्विद्वान् हस्तद्वयमन्तरम् ।
 ततयाष्टदलं लेख्यं चतुर्विजसमन्वितम् ॥
 पूर्वं लज्जा वधूर्दक्षे उत्तरे फः प्रकीर्तितः ।
 पश्चिमे टं समाख्यातं कोणे च रेणुकायुतम् ॥
 चतुरस्रं चतुर्द्वारं लिखेद्द्वयन्त्रं सुगोभनम् ॥
 एवं यन्त्रं परित्यज्य भिन्नयन्त्रे प्रपूजयेत् ।
 तस्यै दृष्ट्वा रूपा शार्प देवी याति हृदं प्रति ।
 अस्या भेदेन ताराया वक्ष्यामि तदनन्तरम् ।
 त्रिकोणश्च त्रिहस्तश्च लिखेद्वापि चतुर्दलम् ॥
 ततयाष्टदलं लेख्यं द्विहस्तं तदनन्तरम् ।
 चतुरस्रं चतुर्द्वारं कामताराप्रपूजने ।

एतानां धारणयन्त्रं वया—

त्रिकोणं साधकाप्यञ्च षट्कोणं तदनन्तरम् ।
 लिखेदष्टदलं पद्मं षोडशस्वरसंयुतम् ॥

पञ्चावत्याश्च मन्त्रेण सप्तवर्णेन वैष्टयेत् ।
चतुरस्रं चतुर्द्वारं कोणे वज्रसमन्वितम् ॥ इति ।

अथोग्रतारायन्त्रम् ।

नवकोणं लिखेदादौ पञ्चपत्रसमन्वितम् ।
द्विवृत्तं द्विगुणं पद्मं सर्वत्र रेणुभूषितम् ॥
चतुरस्रं चतुर्द्वारमुग्रताराप्रपूजने ।
षट्कोणञ्च चतुष्कोणं पञ्चवृत्तसमन्वितम् ॥
लिखेदष्टदलं पद्मं चतुरस्रादिकं तथा ।
वर्तुलं विन्दुसंयुक्तं षट्कोणं तदनन्तरम् ।
लिखेदष्टदलं पद्मं भूगृहं तदनन्तरम् ॥
अथ नीलतारिणीयन्त्रम् ।

त्रिविकोणं समं लेख्यं मध्ये विन्दुसमन्वितम् ।
द्विवृत्तं पङ्कजं विद्धि त्रिवृत्तं द्वादशं दलम् ॥
पुनर्वृत्तत्रयं लेख्यं चतुर्द्वारात्मकं गृहम् ।
द्विविकोणञ्च षट्कोणं वृत्तं चाष्टदलं तथा ॥
पुनर्वृत्तं कलापत्रं चतुर्द्वारात्मकं गृहम् ।
साधारणयन्त्रमेकजटाप्रकरणोक्तं सर्वत्र इति नरयन्त्रीहारः ।
अथ यन्त्रसंस्कारः ।

तारानिगमे—

तान्त्रपात्रे कपाले वा श्मशाने काष्ठनिर्मिते ।
स्वर्णे रौप्येऽथवा लोहे यन्त्रं कुर्याद्विधानतः ॥

संस्कारस्य नित्यतामाह तारासारे—

असंस्कृते तु ये यन्त्रे पूजयन्ति नराधमाः ।
पुण्यज्ञानमुतैहीनाः साधने सिद्धयः कथम् ? ॥
यन्त्रं लिखित्वा ये पूजां न कुर्वन्ति दिने दिने ।
तेषां पूजां न गृह्णन्ति देवाः सिद्धिः कथं भवेत् ? ॥

तत्रैव । यन्त्रस्य लेखनेऽशक्तः पुष्ययन्त्रे प्रपूजयेत् ॥

अपरायां जवायाञ्च द्रोणे च करवीरके ॥

गौरीपट्टे शिवस्यापि तत्त्वपात्रेऽथवा पुनः ।

अभावे सर्वयन्त्राणां शालग्रामे जलेऽर्चयेत् ॥

सुमर्त्यां सर्ववर्णाय तदयन्त्रे च प्रपूजयेत् ।

शालग्रामेतरे यन्त्रे शस्यते शूद्रयोपितः ॥

गौरीपट्टेऽतुःपूजायां पापाणादौ न पार्थिवे ॥

तथा शक्तियामले—

पार्थिवे योनिवेद्यास्तु पूजने रघुनाशकत् ।

पथते नरके घोरं न मीढः क्योटिजन्मतः ॥ इति ॥

रक्षासनस्थितो घोरः कामाख्यामुख एव च ।

लिखेदष्टदलं यद्गं कुटुम्बेन सुसिद्धये ॥

तत्र संस्थापयेद् यन्त्रं पञ्चमन्त्रेण संचयेत् ।

वीक्षणं मूलमन्त्रेण अस्त्रेण पुष्पताडनम् ॥

मूलेन निक्षिपेद्विन्दून् लेपयेच्चन्दनेन च ।

गन्धपुष्पाद्यतैर्यन्त्रं समभ्यर्च्य विलोकयेत् ॥

श्रीं यन्त्रराजाय विद्महे सर्वाधाराय धीमहि तन्नो यन्त्र

प्रचोदयात् ।

एतया वापि गायत्र्या शतैस्तमभिमन्त्रयेत् ॥

देवताभावमामाद्य मूलमन्त्रगतं जपेत् ।

प्रतिष्ठोक्तकर्मेषापि प्रतिष्ठाप्य निरीक्षयेत् ॥

गायत्र्या देवतायास्तु शतं तमभिमन्त्रयेत् ।

देवीं तत्र समावाह्य दशमूलेन मन्त्रयेत् ॥

पुष्पाञ्जल्यष्टकं दत्त्वा धोपचारैश्च पूजयेत् ।

कलाभिर्दशभिर्वापि पञ्चभिर्वाप्यशक्तितः ॥

तर्पणन्तु ततः कृत्वा शतमष्टोत्तरं हुनेत् ।

हीमकर्मस्त्रशक्तचेद् द्विगुणं जपमाचरेत् ॥
 प्रणम्य धार्यं तदुयन्त्रं सदा सद्भावसिद्धये ।
 गुरुणा कारयेद्वापि स्वयं वापि विशोधयेत् ॥
 ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां वैश्यानां हरसुन्दरि ! ।
 योपितामपि शूद्राणां चाधिकारोऽत्र सद्भिधौ ॥
 सर्वत्र होमे पूजायां संस्कारे वालकस्य च ।
 प्रयोगे यत्र संग्रहो स्रजः संस्कारकर्मणि ।
 शवानाञ्च चितानाञ्च लतानाञ्चापि साधने ।
 लज्जा तु प्रणवस्थाने ह्रीं वीजं धङ्गिवल्लभा ।
 सेतुस्थाने कूर्ध्ववीजं षोढायां कामवीजकम् ।
 स्वर्गमोक्षप्रदं विद्धि सर्वत्र शूद्रयोपितः ॥
 इति श्रीब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकावधूतविरचिते
 तारारहस्ये द्वितीयः पटले यन्त्रसंस्कारः ।

अथ मालाप्रकरणम् । तारानिगमे—

षट्कपालस्य खण्डेन रचिता जपमालिका ।
 महाशङ्खमयी माला शकस्मात् सिद्धिदा स्मृता ॥
 दन्तजैर्वा प्रकर्त्तव्या तथा चाङ्गुलिपर्वभिः ।
 काली तारा महाविद्या यन्त्रे तिष्ठत्यतन्द्रिता ॥
 अभावे स्फाटिकी माला महाशङ्खस्य शङ्कर ! ।
 शोधयित्वा जपेन्मन्त्रं सर्वकामार्थसिद्धये ॥
 महाशङ्खजपादस्य ! शकस्मात् सिद्धिभाग् भवेत् ।
 मन्त्रसिद्धिः स्फाटिके स्याद्गुदाक्षे सर्वसिद्धिभाक् ॥
 कुशप्रन्थिः शान्तिके स्यात् खरदन्ता च भारणे ।
 उच्चाटने चाश्वदन्ता वश्ये प्रवालमालिका ॥
 विद्यायाञ्च धने चापि स्त्रियामाकर्षणे तथा ।

शत्रूणां स्तम्भने वापि माला रौप्यमयी तथा ॥

संस्कारे नित्यतामाह—

यथासंस्कृतमालाभिर्मन्त्रं जपति मानवः ।
 तस्मै दत्त्वा रूपा शार्पं देवी याति हरं प्रति ॥
 त्रिकोणं संलिखेद्भूमौ मालां तत्र निधापयेत् ।
 देवप्रतिष्ठामन्त्रेण तत्र देवीं प्रतिष्ठयेत् ।
 संस्कृत्य तत्त्वं तेनैव सहस्रविन्दुकं क्षिपेत् ॥
 सिन्दूरकरवीराद्यैः पूजयेत्तारिणीं पराम् ।
 तुलसीगोमयासृष्टां गङ्गासृष्टाञ्च मालिकाम् ॥
 गोपयेद्दुह्यद्वेन गुरोरपि न दर्शयेत् ।
 अपमृत्युगतस्यापि चास्थि विप्रेतरस्य च ।
 स्त्रीकर्णवेधे देवेशि चास्थि चादाय यत्नतः ।
 धमन्या श्रययेन्मालां रक्तसूत्रेण वा पुनः ॥

इति महाशङ्खमाला ।

अथ सामान्यमाला ।

मारणे पञ्चदशकामष्टादश सदोषटे ।
 अष्टाविंशतिमालाभिर्विश्वेऽप्याकर्षणे तथा ॥
 धनार्थं त्रिंशता क्षयं सिद्धौ स्यात् पञ्चविंशतिः ।
 एकपञ्चायन्मनुभिः सर्वसिद्धिमयाप्नुयात् ॥
 ब्राह्मणी कन्यका या तु अनूटा स्यात् कलेवरैः ।
 कृतसूत्रैश्च कर्त्तव्यं स्रजं सर्वसुखावहम् ॥
 शान्तौ कार्पाससूत्रं स्यात् सिद्धौ स्याद्रक्तसूत्रकम् ।
 ज्ञानसूत्रं धर्मरूपे कृष्णसूत्रन्तु मारणे ॥
 आकर्षणे नीलसूत्रं धमनी सर्वसिद्धिदा ।
 त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य दृढरज्जुसमन्वितम् ॥
 सार्द्धदयावेष्टनेन यन्त्रिं कुर्याद्यथा दृढम् ।

ब्रह्मप्रनियुतां कुर्यादप्रन्यं वापि त्रिवेष्टिताम् ॥

अथवा प्रन्यिकं तत्र दृढरज्जुसमन्वितम् ।

एषा पुण्यमयी माला सर्वसिद्धिप्रदा मता ॥

अथ शोधनम् ।

अश्वत्थपत्रनवकैः पक्षाकारन्तु कारयेत् ।

तन्मध्ये स्थापयेन्मालां मालकामूलमुच्चरन् ॥

चालयेत् पञ्चगव्येन वामदेवेन घर्षयेत् ॥

वामदेवस्तु महाकुलार्णवे—श्रीं वामदेवाय सर्वसिद्धी-
श्वराय सर्वपापहराय सर्वमालिकेश्वराय श्रीं हुं श्रीं ऐं ह्रूं फट्
इत्यनेन चन्दनकुङ्कुमगोरीचनादिभिर्घर्षयेत् ।

तत्त्वार्त्तेन तु नेतव्यो वामदेवस्तु वैदिकः ।

कुलाचारविहीनानां न वेदाः फलदायकाः ॥

श्रीं सज्जा तु सुभगा चैव वाग्भवा काम एव च ॥

एतेन वोक्षणं कुर्यात्तारामन्त्रमुसिहये ॥ इति वीक्षयेत् ।

ततः शताभिमन्त्रितं मूत्रेण कुर्यात् । ततो मालकावर्णैः

प्रत्येकविन्दुं निक्षिपेत् प्रतिमासु मूत्रेण देवीं तर्पयेत् ।

मूत्रेण स्थापयेन्मालां कुङ्कुमेनापि लेपयेत् ।

घर्षयेद्दिधिवोधेन कामवीजेन पूजयेत् ॥

ततश्च मूलमन्त्रं हि मालोपरि शतं जपेत् ।

तत्र देवीं प्रतिष्ठोक्तविधिना प्रतिष्ठापयेत् ॥

तत आवाहनमुद्राभिरावाहयेत् । ततः षोडशोपचारैः

षोडशोपचारैर्वा पूजयेत् । तत अष्टोत्तरशतं हुनेत् । तदशतो

द्विगुणजपः । ततः सप्तप्रदक्षिणं कृत्वा अष्टावाहानं कृत्वा

कराङ्गपङ्कज्यासौ विन्यस्य मालां शिरसि संवेष्ट्य शोपयेत् ।

मुखे मुखन्तु संयोज्य पुच्छे पुच्छं नियोजयेत् ।

मुखतः प्रजपेन्नन्वी पुच्छतो न कदाचन ॥

पुच्छतः प्रजपित्वा तु शोकदुःखभयादिकम् ।
 कृताञ्जलिर्यस्य देवी तस्यापि नरकं किल ॥
 न सद्गतिर्न वै सिद्धिर्विघ्नस्तस्य सदा भवेत् ।
 शब्दे जाते भवेद्रोगो धूननं बहुदुःखदम् ।
 हेलनात् सिद्धिहानिः म्यात्तस्माद्यत्रपरो भवेत् ॥
 इति मालामंस्कारः ।

अथ होमः ।

प्रागथा उदगप्राथ तिस्रो रेखा विलेखयेत् ।
 तन्मध्ये च चतुःकोष्ठं खेपं कुर्याद्विधानतः ॥
 त्रिकोणमादौ लिप्याय मध्ये लज्जासमन्वितम् ।
 वृत्तं ततश्च षट्कोणं कोणवच्चतुष्टयम् ॥
 गजकुम्भं वाह्यकोणे द्वारे योनिद्वयं द्वयम् ।
 अष्टयोनियुतं चक्रं गजकुम्भचतुष्टयम् ॥
 एवं कुरुडं स्थण्डिलं वा कृत्वा देवीं विभावयेत् ।
 अग्नौ प्रपूजयेद्विष्णुं ऐशान्यां शूलधारिणम् ॥
 वायव्यां चापि ब्रह्माणं नैऋत्यामिन्द्रमैव च ।
 लक्ष्मीं सरस्वतीं पूर्वे द्वे त्रिकोणे प्रपूजयेत् ॥
 शचीं कृष्णां चोत्तरस्यां क्षायां गङ्गाञ्च पश्चिमे ।
 दुर्गां देवीञ्च त्रिपुटां दक्षिणस्यां प्रपूजयेत् ॥
 प्रागग्रेषु यजेद्देवान् सुकुन्देश पुरन्दरान् ।
 यजेद्द्वै चोत्तराग्रेषु ब्रह्मवैवस्वतेन्दुकान् ॥
 देवीं प्रपूजयेत् पश्चात् षट्कोणेषु सदाशिव ! ।
 दुर्गां काशीं तथा कालीं त्रिपुरां भैरवीं तथा ॥
 असितां पूजयेत् कोणे तारिणीं मोचदायिनीम् ।
 मध्ये प्रपूजयेद्दत्त ! यथाशक्त्युपचारकैः ॥
 देव्या योनिं विभाव्याथ भावयेच्च रजोयुताम् ।

पुष्पाञ्जलिवर्यं दत्त्वा काष्ठं तत्र निपातयेत् ॥
 ततो वज्रिं समानीय कांस्यपात्रे स्थितम् शुभम् ।
 श्रीं क्रव्यादेभ्यो हुं फट् स्वाहा इत्यनेन त्वजेद्बुधः ॥
 पुनर्मूलेन चानीय योनिमध्ये निधापयेत् ।
 योनिमुद्रां प्रदर्श्याय मूलं तत्र जपेद्दश ॥
 तत्र देवीं चिन्तयित्वा रजसा योनिमण्डलम् ।
 गन्धपुष्पेण संपूज्य देवीं सर्वार्थसाधिनीम् ॥

ॐ चित् पिङ्गल इन इन पच पच मय मय विध्वंसय
 विध्वंसय मम दुष्टान् पापान् सत्त्वान् शत्रून् यस्य यस्य पिब
 पिब अनेन होमेन सर्वाङ्गां प्रापय मम सर्वकार्याणि साधय
 स्वाहा इति पठित्वा वज्रिं धापयेत् ।

रजोगुणसमुद्भूतं रक्तवर्णं त्रिलोचनम् ।
 द्विभुजं सर्वपापघ्नं समिद्धं विश्वतोमुखम् ॥
 नानालङ्कारसंयुक्तं बहुजिह्वासमन्वितम् ।

एवं ध्यात्वा अग्ने त्वं वरदनामासि इति नाम कृत्वा वरद-
 नामाग्ने इहागच्छ इह तिष्ठ तिष्ठ मम सर्वकर्माणि साधय
 स्वाहा । इत्यावाहयेत् । ततो मूलेन नमस्कुर्व्यात् । एवं
 ध्यान्यस्यापि श्रुवस्य च । आन्धपात्रस्य दक्षिणभागादाज्यं
 गृहीत्वा मूलेन अग्नेर्दक्षिणनेत्रे जुहुयात् । तथा वामभागा-
 दाज्यं गृहीत्वा वामनेत्रे । मध्यतो मध्यनेत्रे । ततो महा-
 व्याहृतिभिः श्रीं भूः स्वाहा । श्रीं भुवः स्वाहा । श्रीं स्वः
 स्वाहा । श्रीं भूर्भुवःस्वः स्वाहा । इति स्त्रीशूद्रयोर्विना । ततो
 मूलेन एकादशाहुतिं हुत्वा शीतारादेव्याः पीठदेवताभ्यः
 स्वाहा । ततः अक्षीभ्यः ऋषये । ततः कान्यकर्म चेत् सङ्कल्प्य
 नित्यञ्चेत् तथा । त्रिमध्वन्वितेन प्रकृतहोमं समाप्य स्त्री-
 शूद्रेतरो महाव्याहृतिभिर्हुत्वा आवरणदेवताभ्यः अष्टाहुती-

हुत्वा वङ्गिं गन्धपुष्पमाख्यताम्बूलैरभ्यर्च्य श्रीसदाशिवं पूर्व-
शुवाहुतिद्वयं दत्त्वा मूलेन पूर्णाहुतिं दत्त्वा वङ्गिं प्रदक्षिणी-
कृत्य प्रणम्य काम्यदक्षिणादिः । तिलकान्तु मूलेन संहार-
मुद्रया क्षमस्वेति विसर्जयेत् । इति होमः ॥

यत्रास्ते कमला कृताञ्जलिपरा षोणाधरा सारदा
तारावाक्यमनुस्मरन् प्रियतमं धामावचः कारणम् ।
ब्रह्मानन्दकृती सुमाधनविधौ तारारहस्ये श्रुते
दीक्षाद्यः पटलो द्वितीय इति संसिद्धिप्रदः सत्वरम् ॥

अथ तृतीयः पटलः ।

अथ मन्त्रविष्करणप्रायश्चित्तम् ।

तारानिगमे तारार्णवे च । ग्रन्थासां व्यवस्था न्यत्रैव ।
कालोतारासु विद्यासु यदि स्यान्मन्त्रविभ्रमः ।
तारापूजां ततः कृत्वा शैकलिङ्गे शिवालये ॥
कुशांसनस्थितौ धीरो जपेत् पद्मावतोमनुम् ।
एकादशसहस्राणि ततो मन्त्रस्मृतिर्भवेत् ॥
कालोतारासु विद्यासु चक्रचिन्ता न विद्यते ।
परिदोषादिदोषार्थेन लोको लिप्यते क्वचित् ॥
यदि भाग्यवशाद्देवि । तारामन्त्रं प्रलभ्यते ।
ऋणिधन्यादिकां चक्रं न च तत्र परीक्षयेत् ॥
ताराविद्याचक्रमध्ये न कदाचिद्दुःखो भवेत् ।
महाचीनक्रमं प्राप्य सर्वम्यैव ऋणी भवेत् ॥
तस्माद्देव्याद्य ताराया. प्राणान्तोऽपि च साधकः ।
माधने पूजने वापि महाचीनं त्यजेच्च च ॥
महाचीनं महानीलं न साधयति यो नरः ।

न तस्य साधने शक्तिः कुम्भोपाके महीयते ॥
 वामाचारं परित्यज्य पूजनं वा जपं चरेत् ।
 अ गच्छेत्तैरर्कं घोरं यावदिन्द्रावतुर्दय ॥
 वामाचारं विना देवि । तारायाः परिपूजनम् ।
 शोकाय मरणायेह परं च नरकाय च ॥
 न पूजा न जपो यस्य न सन्ध्या न च तर्पणम् ।
 महाचीनक्रमं कृत्वा स गच्छेत्तारकापदम् ॥
 पञ्चतत्त्वं विना देवि । ब्राह्मणः शूद्रतामिधात् ।
 पञ्चतत्त्वयुतो देवि । शूद्रोऽपि विप्रतां व्रजेत् ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैवान्यजास्तथा ।
 महाचीनक्रमं कृत्वा गिवः साक्षाद्भवेत् स्वयम् ॥
 कौलं दृष्ट्वा यदा कौलस्तस्य पूजां न कारयेत् ।
 चक्रे स्थित्वायथा मन्वी क्षतायोगं समाचरेत् ॥
 मध्ये चक्रे स्थितः कौलः शक्तिभ्यः साधकाय च ।
 दातुं नैव मनश्चक्रे स्वयं नेतुं प्रवर्तते ॥
 अथवा दिवसं प्राप्य कुलपूजां चरेत् च ।
 साधकानपि शक्तिं स्वैच्छाचारैर्न तोषयेत् ॥
 प्रसन्नमनसा वापि सत्कौलाय प्रदीयते ।
 स्वयं स्वीयकुलैः सार्वं क्रियते च कुलक्रिया ॥
 तस्य यन्त्राय माला च पूजापद्धतिरेव च ।
 धारितं क्वचं तस्य ह्यीयते योगिनीगणैः ॥
 वज्रिणा दृष्टते वापि जले वापि प्रलीयते ।
 चौरैर्वा नीयते किञ्चित् किञ्चिद्वा योगिनोगणैः ॥
 एवञ्चेज्जायते धम् । यन्त्रादिहरणं शिव । ।
 पञ्च कौलान् समानीय कुमारीश्च दिशेयतः ॥
 गन्धाद्यैश्च संपूज्य वन्दयेच्छिरसा नतः ।

होमं कुर्यात् सहस्रन्तु चक्रमध्ये सुसाधकः ॥
 अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तर्पणं साधकोत्तमः ।
 दग्धमीनासवेनापि सर्वदीपैर्न लिप्यते ॥
 धन्वादिनाये चैतत्तु प्रायश्चित्तं शिवोक्तितः ।
 प्रजपेद्वर्णमालाप्रभिरष्टोत्तरशतं मतम् ॥

अथ पञ्चतत्त्वसंस्कारः ।

लाक्षावणश्लेहे वापि कामाख्यावदने जनः ।
 सर्वं शृङ्गारवेगञ्च कुर्यात् साधकसत्तमः ॥
 सिन्दूरं कुङ्कुमं वापि धारणं कुलचन्दनम् ।
 वामभागकृता शक्तिः सर्वाभरणशोभना ।
 गन्धपुण्याचतैस्तान्तु पूजयित्वा तु साधकः ।
 षट्कोणं विन्दुसंयुक्तं हतश्चापि त्रिकोणकम् ॥
 पुनर्वृत्तं चतुष्कीर्णं कुङ्कुमेन विलेखयेत् ।
 रत्नचन्दनसंलितं रत्नवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥
 मूलमन्त्रेण संयोक्त्य योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् ।
 देवतां भावयेत्तत्र परमानन्दरूपिणीम् ॥
 प्रणमेत् पञ्चमुद्राभिः कारणाधारमुत्तमम् ।
 ह्रीं नमो योनिमुद्रादौ चं नमश्च कृताञ्जलौ ॥
 ध्रुवं नमः कुलमुद्रायां श्लौं नमो मत्स्यरूपके ।
 हौं नमः सपुटाकारे पञ्च मुद्राः समीरिताः ॥
 प्रोक्षयेन्मूलमन्त्रेण धूपयेत्तेन कारणम् ।
 गन्धपुष्पं ततो दत्त्वा प्राणायामं समाचरेत् ॥
 ऋष्यादिन्यासं कृत्वा तु कराङ्गञ्च पङ्कजम् ।
 वर्षान्यासं ततः कृत्वा पञ्चमुद्राः प्रदर्शयेत् ॥
 धेनुं योनिञ्च मत्स्यञ्च शङ्खं खड्गमतपरम् ।
 हस्तं दत्त्वा ततः पात्रे पठेन्नन्दमतुत्तमम् ॥

महामहेति विख्यातं मीन ताराप्रिय सदा ॥

ओं क्लीं क्लीं मौं वू स' स' स' इमं मीनं शोधय शोधय
स्वाहा ॥ इति मीनशुद्धि ।

योनिमुद्रा ततो वद्धा दृष्ट्वा च योनिमुद्रिकाम् ।

पठेदिसं मनु वक्त । सवकर्मसुसिद्धये ॥

योनिविद्यां महाविद्यां कामाख्या कामदायिनीम् ।

कामसिद्धिप्रदां देवी कामबोजादिका पराम् ॥

ओं क्लीं कामेश्वरि । महामाये क्लीं कालिकायै नमः ॥

ओं योनिविद्यां महाविद्यां चतुर्धर्मप्रदायिनीम् ॥

कलाकलासु विज्ञानं तारानामतरोमते ॥

ओं चौं वू, डौं ऊ

योनिविद्ये योनिमिहे योनिकारणकारिके ।।

कागदाकामदा त्रिया तस्वमध्ये महामहा ।

ओं मौं बाले बाले त्रिपुरसुन्दरि योनिरूपे । मम सर्वं
सिद्धि देहि देहि योनिमुद्रां कुरु कुरु स्वाहा । इति मुद्रा
शुद्धि ।

तत शक्तिशोधनम् । ओं ऐ क्लीं त्रिपुरदेवि । सर्वशक्तिके ।
शिवत्व देहि देहि ओं चौं इति तस्या शीर्षे दशधा जप्त्वा तस्या
देहे मातृकान्यासं कृत्वा षष्ठ्यादिन्यासं कराङ्गन्यासौ च पितृ
केतु । भूतं तद्दृष्टये शतं जपेत् । इति शक्तिसंस्कार ।

भूतं चोक्त्वा स्वामि तु लिङ्गोऽं विलिखेद् बुध ।

तत्र मध्ये निष्प्रेमज्जां कामतस्वस्वरूपिणीम् ॥

सत पूजा विधातव्या गन्धपुष्पाद्यतेरपि ।

साधकाद्यापशक्नीय प्रलय्य च पुन पुन ॥

सज्जापूर्वं जन दत्त्वा चाज्जां नीत्वा तु साधकात् ।

तपयामीति चोक्त्वा तु तपयन्न समानयन् ॥

इति पूर्ववत् । ततो दक्षिणखण्डं नीत्वा श्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं
 द धं नं पं फं वं भं मं यं रं लं वं शं यं सं दक्षकोणस्वतत्त्वेन
 शक्तितत्त्वं शोधयामि स्वाहा । इति पूर्ववत् । ततो मध्यखण्डं
 नीत्वा श्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं लं चं मायातत्त्वेन मायातत्त्वं
 शोधयामि स्वाहा । इति पूर्ववत् । ततश्च साधकैभ्यः शक्तिभ्यश्च
 पात्रं गृह्येत् दद्यात् । सर्वे यथाविधि कर्म कुर्वन्ति । ततः
 कुण्डलिनीमुखे पात्रं गृहीतव्यम् ।

पात्रौपरि जपेन्मन्त्रं समधा साधकौत्तमः ।

गुरुं श्रुत्वा पिबेन्मद्यं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥

ततः कुण्डलिनीमुखे मन्त्रपूर्वकं जुहुयात् । प्रथमपात्रं
 नीत्वा द्वितीयपात्रे शक्त्युच्छिष्टं नीत्वा च पिबेत् । तथाच—

शक्त्युच्छिष्टं पिबेन्मद्यं वीरोच्छिद्धन्तु चर्वणम् ।

वीरोच्छिष्टात् पृथक् पाने पशुपानं प्रकीर्तितम् ॥

निन्दाश्रुतिः साधकानां हिंसाघ्नानं कुले यतः ।

निन्दा वा शक्तिकीलानां साधकानां न पूजनम् ॥

अनिच्छया शक्तियोगं चक्रे वापि च मैयुनम् ।

कामतः शक्तियोगं वा न ध्यानं देवतेन वा ॥

जपहोमविहीनं यद्भक्तिहोमं कुलार्चनम् ।

प्रकटं साधकानाञ्च अमन्तुष्टयं साधकः ॥

एवं धर्मयुतः कौलो भ्रष्टः कौलः प्रकीर्तितः ।

पञ्चमं पुरतः कृत्वा चतुर्थे जपमाचरेत् ।

जपपूजां विना पानं पशुपानं प्रकीर्तितम् ॥

अथ प्रातःबन्धनमन्त्राः ।

श्रीमद्देवशेखरप्रविलसच्चन्द्रामृतप्लावितं

चेत्राधिष्ठितयोगिभिर्जनगणैः सिद्धैः समाराधितम् ।

शानन्दार्णवयो महात्मकमिदं साक्षात्त्रिखण्डासृतं
 वन्दे श्रीप्रथमं कराम्बुजगतं पात्रं विगृह्णितम् ॥
 हैमं नीलकण्ठान्वितं सुमहिमायोगं महामांसकं
 त्रिखण्डैर्विचक्षणं रविवरच्छायाप्रदं शाश्वतम् ।
 शानन्दादिमहार्णवे विगणितं ज्ञानं महामोचदं
 वन्दे पावमर्हं द्वितीयमधुना स्वात्मायबोधचमम् ॥
 महापद्मे करे पद्मे योनिमान्मोकयन् विद्या ।
 दग्धमीनममोपेतं वन्दे पात्रं तृतीयकम् ॥
 मुद्रारूपां योनिमुद्रां सिद्धिदां सिद्धिद्विषणीम् ।
 भजामि परया भक्त्या चतुर्थं पारयाम्यहम् ॥
 योनिना निद्रमाप्नोतं पञ्चमं परिशीलितम् ।
 कृत्वाहूतेनासृतेन कल्पयामीह पञ्चमम् ॥
 मदानन्दप्रदं द्रव्यं महानन्दप्रदायकम् ।
 गुरुपादगतं दाने पठे पात्रं नमाम्यहम् ॥
 समुद्रमागमभूतं समुद्रवारिजं शभम् ।
 समुद्रे निगमे पाप्मे सृजामि मत्तमीं सुधाम् ॥
 षट्दुर्गां शक्तिरूपां महिषासुरनाशिनीं ।
 पुनाति सा जगद्द्वीवी नवमे गङ्गरविद्या ॥
 महाविद्या दश प्रीजा महामित्रिप्रदायिनी ।
 महासीहविनाशस्य मोहिनीं दशमे करे ॥
 एकादश महारुद्रा वसुमिहप्रदायकाः ।
 चतुःषष्टिसिद्धिदास्तान् वन्दे षैकादशे करे ॥
 द्वादशे द्वादशादित्याः सदा तर्पणतत्पराः ।
 पामनेग्रसारूपेण द्वादशं वन्दयाम्यहम् ॥
 त्रयोदशे महाविद्या मारदा परिभूयते ।
 वाचां सिद्धिप्रदा देवो वन्दे पाचत्रयोदशे ॥

इति त्रयोदशपात्रवन्दनं सदा सुखप्रदम् । अन्यद् यत्प्रकारान्तरं पात्रवन्दनं अन्यान्तरे दृश्यते तत् कालीतारासुन्दरी-त्रिपुरेतरविषयम् ।

यावन्न चलते चक्षुर्यावन्न चलति मनः ।

तावत् पानं प्रकर्त्तव्यं मन्त्रमिष्टिप्रदायकम् ॥ .

पीत्वा पीत्वा पुनः पीत्वा पुनः पतति भूतले ।

उत्थाय च पुनः पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥

अथ तारानिगमोक्तकेवल श्रीताराविषये सर्वपात्रवन्दन-मन्त्रयैकतैव । श्रीं नाहं कर्त्ता कारयिता न च मे कार्यं नाहं भोक्ता भोजयिता वा न च भोज्यम् । अहं, विदात्मा स्वयमेव तैजः स्वयं गुरुर्विष्णुरहं मरुपः ॥ नान्यं स्मरेन्न च भजेत् परिहाय चाद्यां नान्यां तपो न च गतिः परिहाय चाद्यम् । इति पानं सर्वत्र शक्तियुक्तेन । प्रथमं यथाशक्ति पिबेत् । ततः पञ्चतन्त्रक्रमः । प्रथमं वामहस्ते द्विकोणाकारपानमुद्रया दृश्यं नीत्वा दक्षिणहस्ते शक्तिं नीत्वा मूलमुच्चार्य इदं शक्तियुक्तासथं श्रीमत्तारा एकजटामहादेव्यै नमः । सर्वत्र शक्ति-संस्कारे मूलमन्त्रजपः । वामहस्ते मांगं धृत्वा मूलं सप्तधा छाद्या एषा मांगशक्तिः श्रीमत्तारा एकजटादेव्यै नमः । ततो मीनं वामहस्ते नीत्वा एषा मीनशक्तिः श्रीमत्तारा एकजटा-देव्यै नमः । ततः शक्तिनिद्रमुद्रां प्रदर्श्य एषा शक्तिः श्रीमत्तारा एकजटादेवी महानन्दकल्पनाय रश्च रश्च पश्य पश्य प्रसीद प्रसीद अस्या योनीं मम शक्तिं देहि देहि श्रीं श्रीं श्रीं स्वाहा इति निवेद्य यथायोग्यमानन्दं कृत्वा चक्रादितरम्यानं शक्तिं नीत्वा स्वपरतः पुरोमुखो संस्थाप्य तदुपरि विन्दुविनि-र्घेप कृत्वा योनिनिद्रमुद्रां प्रदर्श्य अदीक्षितयेत् कर्णं अञ्जा-योऽमुद्रा कृताशुक्तिः ।

शक्तिरूपे ! महादेवि ! योनिसिद्धिस्वरूपिणि ! ।

प्रसौद जगतां सृष्टिकारिणि ! ब्रह्मरूपिणि ! ॥

योनिरूपा महाविद्या योनिसिद्धिप्रदायिनी ।

सृष्टिः प्रजायते यस्मात् पुत्रत्वेनापि पाल्यते ॥

पुनः प्रलयते योनौ सृष्टिस्थितिलयालये ।

साधयामि महामन्त्रं तेन सिद्धिं विधिहि मे ॥

ॐ हौं ह्रीं क्लीं कामेश्वरि महात्रिपुरे त्रिपुरालये ; ममैव
सिद्धिं देहि देहि स्वाहा इति पठित्वा सिद्धे शापमन्त्रं सप्तधा
जप्त्वा दिगम्बरो भूत्वा तां दिगम्बरीं कृत्वा पद्मं दृष्ट्वा तत्र
विम्बं रवित्रिम्बं चामरं सफरोक्षापि शिखरं तथा नाभौ शतं
जपेत् ।

योनिमध्ये शतं जप्त्वा प्रवेशं कारयेद्बुधः ।

महायोनिमयीं देवीं पार्वतीं परिभाषयेत् ॥

स्वयं शिवस्वरूपः स्याद् आत्मानं शिवरूपिणम् ।

भावयित्वा निर्विकारं स्वयम् आद्यं विधातयेत् ॥

साधको भावयेद्यस्तु कामुको वा प्रजायते ।

पचते नरके घोरं न मोक्षः कोटिजन्मतः ॥

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन निर्विकारो भवेत् स्वयम् ।

अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात् पतते नरके स्वयम् ॥

श्रीं नाभिवैतन्यरूपान्नौ हविषा मनसा सुधा ।

ज्ञान प्रदीप्यते नित्यमक्षयिर्जुहोम्यहम् ॥

श्रीं धर्माधर्महरैर्दीप्त आत्मान्नौ मनसा सुधा ।

सुपुत्रावर्तना नित्यमक्षयिर्जुहोम्यहम् ॥ इति त्वजित् ।

ततस्तत्रायने स्थित्वा सप्तसं जपेत् । ततः पात्रं प्रचाप्य

ऊर्ध्वं च जले मायावीजं विलिख्य तत्रस्थेन सृष्टा

श्रीं यं यं सृशामि पादेन यो मां पश्यति चक्षुषां ।

न एव दामतां याति यदि शक्रसमो भवेत् ॥
इति ललाटे टीकां नीत्वा विहरेत् । द्रव्यं वारणात्
तीनकमितं पात्रे सदावेगयेत् ।

साधकेभ्यश्च शक्तिभ्यो दत्त्वा पात्रं समानयेत् ।

साधयेत्त्रिविधैर्भावेर्दिव्यवीरपशुक्रमैः ॥

दिव्यास्तु देववत्प्रायाः सदाचारपरायणाः ।

ऋणाधानं तथा पात्र्यं हिंसाश्चैव त्रिगोपतः ॥

स्नानं मन्थ्याश्च पूजाश्च दिवा कुर्व्यान्नयं त्रयम् ।

धरस्त्रीमाहरेद्वोधापरं पुत्रवदित्यते ।

सदा सत्वगुणं स्मृत्वा ब्रह्मचारी भवेत् ध्रुवम् ॥

योपावह्नं कुर्वी यापि ऊरुश्च साधकोत्तमः ।

दृष्ट्वा मन्त्रं जपेन्नक्षत्रं द्वादशस्वर्णमुष्मृजेत् ॥

तर्पयेत् सुधया देवो तारां तारकदायिनीम् ।

साचादिन्द्रो भवेत् सोऽपि यदि योपां न च स्मरेत् ।

योपास्पर्शनमात्रेण दिव्यभावो ह्यथा भवेत् ।

यावत्तपस्या कर्त्तव्या तावद्योपां विवर्जयेत् ॥

मत्स्यं मांसं तथा तैलं स्निग्धाद्यं मोदकं तथा ।

श्लोशुद्रौ नैव द्रष्टव्यौ चान्यथा पतनं भवेत् ।

जाते सिद्धे च तपसि ऋतुकाले ब्रजेत् स्त्रियम् ।

पञ्चपर्वं वर्जयित्वा नचेद्भ्रष्टो भविष्यति ॥

अत्रायं संक्षेपः भावसारावल्यां व्याख्यातो वीराचारोऽपि
संक्षेपतः कामाख्यामूले व्याख्यातः पञ्चाचारस्तु ।

चित्तो वा कामिनो वापि शवः वा न च साधयेत् ।

कालीतारासु विद्यासु नैवान्तर्यजनश्चरेत् ॥

पीठस्थानं भावयेन्न परयोपां न दर्शयेत् ।

वीरभावकुलो दिव्यस्तस्माद्दिव्यं प्रगस्यते ॥

अशक्तान्नाद्भवेद्दीरो न पशुय कसौ क्वचित् ।

येन तेन प्रकारेण यशभावं विवर्जयेत् ॥

स्वेच्छा यद्वचने चास्ति का सिद्धिस्तेन भारते ॥

अथ तारानिगमोक्तश्लोकमेकं शान्तिस्तोत्रम् ।

श्रीं पाहि त्वं करुणामयि ! प्रियतमं सखाधकं रक्ष मां

भ्रष्टावाशय नाशय प्रियतमाबन्धकारविन्दं मम ।

नित्यं देहि सुधासुधाचयमयीं सिद्धिं शिवे ! सिद्धिदम् ।

ज्ञानं मोक्षविधायकं कुरु शिवे ! संहारिणि ! पाशवे ॥

शान्तिस्तोत्रं पठित्वा तु यथेच्छं विहरेन्नरः ।

चक्रमध्ये भवेद्दुया सा वक्तव्या न च कुत्रचित् ॥

कथा प्रातर्भवेत् सायि नाशाय नरकाय च ।

चक्राकारं चरेच्चक्रं पङ्क्त्याकारमथापि वा ॥

प्रविष्टे भैरवीचक्रे सर्वे वर्णा द्विजोत्तमाः ।

निवृत्ते भैरवीचक्रे तथा सर्वे पृथक् पृथक् ॥

गन्तुं चक्रात् समायातं नत्वा नत्वा पुनः पुनः ।

अन्यथा मरणं तस्य गतिः स्याद्यमसादने ॥

अन्यचक्रञ्च दूरस्थं स्वचक्रं वा सकृत् व्रजन् ।

स भवेत्तारकापुत्री वसुसिद्धीश्वरी भवेत् ॥

अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च ।

लक्षं वापि तडागानां चक्रं दृष्ट्वा लभेत् फलम् ॥

यो ददाति महादेव ! शक्तिभ्यः साधकाय च ।

कलामात्रेण देवेषु कीदृशश्चमेधजं फलम् ॥

उपवासं भृगोः पातं सभ्या सन्नतधारणम् ।

तोयपय्यटनञ्चैव कौलः पञ्च विवर्जयेत् ॥

महापौठं व्रजेन्नित्यं नचेत् पीठमनुत्तमम् ।

तारापुरं महापौठं गन्तव्यं यत्रतः सदा ॥

लक्ष्मयजपाद्देवि ! सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥
 ईशाने चक्रनाथस्य वेदनाथस्य पूर्वतः ।
 तारापुरमिदं ख्यातं नगरं भुवि दुर्लभम् ।
 तत्र यत्रेण गन्तव्यं यत्र ताराशिवालयम् ॥ इति संक्षेपः ॥
 इति श्रीब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकावधूतविरचिते
 तारारक्षस्ये तृतीयपटले तत्त्वादिरक्षस्यम् ।

अथ पूजा । तथाच तारानिगमि तारासारे च ।
 धादौ जलस्य संशोध्य घालनं हस्तापादयोः ।
 मूलेन तिलकं कुर्याद्विभूत्या तु त्रिपुण्ड्रकम् ॥
 रक्तचन्दनटोकां वा सिन्दूरस्यापि वा पुनः ॥
 श्रीं मणिधरि ! वसिणि ! सर्ववशइरि । हुं फट् स्वाहा ।
 इत्यनेन शिखां बद्धा श्रीं ह्रीं स्वाहेति आचमनम् । गुरुः प्रथमं
 पूजागृहद्वारमागत्य श्रीं वशोदके हुं फट् स्वाहा इति जल-
 मधिष्ठाय । श्रीं विशुद्धधर्माय तिसर्वपापानि शमयाशेष-
 विकल्पमपनोय हुं फट् स्वाहा । इति हस्तौ पादौ च
 प्रक्षाल्य । मूलेन तिलकं विभूत्या त्रिपुण्ड्रं सिन्दूरगौरीचना-
 न्यतमटोकां गृहीत्वा । श्रीं मणिधरि । वसिणि ! सर्ववशइरि ।
 हुं फट् स्वाहा इति शिखां बद्धा श्रीं ह्रीं स्वाहा इत्याचम्य ।
 ततः पीठं चिन्तयेच्च कृताञ्जलिपरो भवेत् ।
 आचमनं ततः कृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 वेरोचनादीन् विन्यस्य भूमिं संशोध्येततः ॥
 ततश्च भूमिं संशोध्य आसनाधस्त्रिकोणकम् ।
 संशोध्य आसनं पश्चात् सर्वविघ्नान् विनाशयेत् ॥
 ततः प्रयोगः ।

अथसप्तं तत्र संज्ञित्वा तत्र जस्यद्वयं करेत् ।

तत्राध्वे मणिपीठञ्च नानामणिविभूषितम् ॥

नानालङ्कारसंयुक्तं मणिदेवैर्विभूषितम् ।

शिवामिर्बहुमांसास्त्रिमोदमानं समस्ततः ॥

घतुर्दिक्षु शिवामुष्टचिताङ्गारास्त्रिसंयुतम् ।

तत्राध्वे भावयेद्देवीं यद्योक्तध्यानयोगतः ॥

ततस्ताराचमनं श्रौं उयतारायै स्वाहा । श्रौं एकजटायै
स्वाहा । श्रौं नीलसरस्वत्यै स्वाहा । इत्याचम्य । श्रौं ह्रीं
स्वाहा इति करौ संशोध्य कधूवीजेन कूर्चन घोष्ठौ परिशोध-
येत् । पुनरस्त्रेण हस्तौ क्षालयेत् । मुखे श्रौं वैरोचनाय
नमः । नासार्थां श्रौं शङ्खपाण्डराय नमः । श्रौं पद्मनाभाय
नमः । चक्षुषोः श्रौं असिताङ्गाय नमः । श्रौं मामकाय नमः ।
कर्णयोः श्रौं मामकाय नमः । श्रौं पाण्डवाय नमः । श्रौं तार-
काय नमः । हृदि श्रौं पद्मान्तकाय नमः । गिरिसि श्रौं यमान्त-
काय नमः । वामबाहौ श्रौं विघ्नान्तकाय नमः । दक्षबाहौ श्रौं
निरान्तकाय नमः । इति ताराचमनम् । श्रौं पण्डिते । भूमि । हुं
फट् स्वाहा । इति योनिमुद्रया भूमिसभिमन्त्रम् । श्रौं रज
रज मां हुं फट् स्वाहा इति जलसेकाङ्गमिं संशोध्य । ततः
प्रासनाधस्त्रिकोर्णं विलिख्य श्रौं आः सुरेखे । ध्वरेखे । हुं फट्
स्वाहा इत्यासनमभ्यर्च्य श्रौं ह्रीं आधारशक्तिकमहासनाय
नमः । इत्यासनमभ्यर्च्य श्रौं सर्वविघ्नान्तकारय हुं फट् स्वाहा
इत्यासनमभ्यर्च्य । आसनं ताराण्यै ।

कोमलं विष्टरं वापि चूडकं स्रुदकं तथा ।

अष्टभाषान्तगर्भस्य पतनं स्रुदु चीच्यते ॥

चतुर्वर्षान्तरालञ्च चूडकञ्च विधीयते ॥

पञ्चाशत्कृशयवनिर्मितं मत्स्यपालुकाभिः शोधितं मार्जित-
तमिति ।

ततश्चाण्डालिनो गर्भजातश्च ब्राह्मणो गमात् ।
 ब्राह्मणो गर्भजातं वा चण्डालस्यापि चौरसात् ।
 कमलासनमित्युक्तं मन्त्रमिदं प्रदायकम् ॥

इत्यादि कमलासनं मंगोध्य । श्रीं ५ ७
 स्वाहा इति पुण्याक्षतत्रैपैर्विघ्नान्नागयेत् । ।
 खेचरान् वामपादघातत्रयेण भोमान् ।

गणेशादीन् प्रणम्याद्य दशदिग्वन्धनश्चरेत् ।
 करौ च गन्धपुष्पाभ्यां शोधयेत्तदनन्तरम् ॥
 फडिति गन्धपुष्पाभ्यां करौ ० ०

काभिर्दशदिग्वन्धनश्चरेत् । वस्त्रे यन्त्रिं
 शोधयेत् ।

पुष्पञ्च शोधयित्वा तु भूतशक्तिं मन्त्रा
 ततः कर्त्तरि माराध्य मूलं ० ० ०
 एकादश प्रजप्तव्यः प्रतिष्ठामनुरेव च
 मातृकान्यासकं कृत्वा मातृकायाः
 कराङ्गं मातृकायाश्च ० ० ०
 प्राणायामं ततः ० ० ०
 श्रीं मणिधरि ! वज्रिणि ! ॥

स्वाहा । इति कायवाक्चित्तं विनो
 हिते शताय सम्यक् सम्यङ्दाय । श्रीं ५
 पुष्पसम्भवे ॥ पुष्पचयावकोर्णे हुं फट्
 शक्तिं कुर्यात् । स्वाहे उत्तानौ
 लिनीं जीवात्मानं ० ० ० त्वानि
 स्थितपरमात्मनि शिवे संयोज्य ० ०
 तदुद्भूतेनाग्निना लिङ्गशरीरं संदद्यात् ०
 तदुद्भूतेन वायुना भक्त ०

शिरसि विचिन्त्य तदुद्भूतेनाभृतेन तदस्थि भ्रूवितं कृत्वा
तस्मिन् विश्वव्यापके वारिणि आःकाराद्रक्तपद्मं तदुपरि
टोकारात् श्वेतपद्मं तदुपरि ह्रंकारं नीलसन्निभं तदुपरि क्रीं
बीजभूषितां मातृकां ध्यायेत् ।

श्रीं प्रत्यालीढपदां घोरां सुण्डमालाविभूषिताम् ।

खड्गकर्त्रीसमायोगे सत्यं तरमुज्ज्वलाम् ॥

कपालोत्पलसंयुक्तसव्यपाण्डियुगान्विताम् ।

पिङ्गोपैकजटां ध्यायेन्मौलावलोभ्यभूषिताम् ॥

अलोभ्यो हरमूर्धन्यस्त्रिमूर्त्तिर्नागरूपधृक् ॥

चन्द्रसूर्याग्निनयनां महापानप्रसक्तिकाम् ।

इति ध्यात्वा स्वशिरसि पुष्यं दत्त्वान्तर्यजनप्रकारेण मान-
सोपचारैराराध्य नमस्कुर्यात् । ततः स्वशिरसि श्रीं आं क्रीं
क्रीं स्वाहा इत्येकादशधा जप्त्वा प्रतिष्ठाप्य कृताञ्जलिः ।

पञ्चाग्निसिपिभिर्विभक्तमुखदोःपद्मध्वजःस्त्रलां

भास्वग्नौलिनिवद्धचन्द्रशकलामापीनतुङ्गस्वनीम् ।

मुद्रामक्षगुणं सुधाव्यकलसं विद्याच्च हस्ताम्बुजै-

र्विभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये ॥

इति मातृकां ध्यात्वा । मातृकान्यासं कुर्यात् । अं नमो
नलाटे । आं नमो मुखे । इं नमो दक्षिणचक्षुषि । ईं नमो
वामचक्षुषि । उं नमो दक्षकर्णे । ऊं नमो वामकर्णे । ऋं
नमो दक्षनसि । ॠं नमो वामनसि । ॡं नमो दक्षगण्डे ।
ॢं नमो वामगण्डे । एं नमो शीष्ठे । ऐं नमो अधरे । औं
नमो ऊर्ध्वदन्ते । औं नमो अधोदन्ते । अं नमो ब्रह्मरन्ध्रे ।
अः नमो मुखे । कं नमो दक्षबाहुमूले । खं नमः कूर्परि ।
गं नमः कवचे । घं नमोऽङ्गुलिमूले । ङं नमोऽङ्गुल्यधरे ।
तथा दक्षहस्तो न चं छं जं भं ञं वामबाहुमूलचतुःसव्यशेषु ।

टं ठं डं ढं णं दक्षपादमूलचतुःसम्यग्पेषु तं यं दं धं नं वाम-
पादमूलचतुःसम्यग्पेषु । पं नमो दक्षपार्श्वे । फं नमो वाम-
पार्श्वे । वं नमः पृष्ठे । भं नमो नाभी । मं नम उदरे । यं
नमो हृदये । रं नमो दक्षस्कन्धे । लं नमः ककुदि । वं नमो
वामस्कन्धे । शं नमो हृदादिदक्षकरे । षं नमो हृदादिवाम-
करे । सं नमो हृदादि दक्षपादे । हं नमो हृदादि वामपादे ।
सं नमो हृदादि उदरे । चं नमो हृदादि मुखे ।

ललाटे मुखे च चक्षुषोः कर्णयोर्नसोः ।

गण्डयोरोष्ठयोर्वापि दन्तपंक्त्योर्विशेषतः ॥

ब्रह्मरन्ध्रे पुनर्वक्त्रे अकारादीन् न्यसेद् बुधः ।

तर्जनीमध्यमायोगं अकारं विन्यसेद् बुधः ।

मध्यमानामिकायोगात् मध्यं वक्त्रे न्यसेत् ततः ।

मध्यमाङ्गुष्ठयोगेन विन्यसेच्चक्षुषोस्तथा ।

अनामाङ्गुष्ठयोगेन कर्णयोर्न्यसेत्तनीयकम् ।

तर्जन्याङ्गुष्ठयोगेन नासायोगे परिन्यसेत् ।

अनामामध्यमायोगाद् गण्डयोर्विन्यसेत् सदा ॥

अङ्गुष्ठपञ्चमा न्यासः कर्तव्यश्चोष्ठयोर्वपि ।

मध्यमाग्रं समादाय दन्तयोर्न्यसेत्तनीयकम् ।

अङ्गुष्ठाग्रं ब्रह्मरन्ध्रे मुखे करतलं विदुः ।

विद्यामुद्रां समादाय हस्तयोः साधकोत्तमः ॥

विन्यसेद्दक्षपादेषु पार्श्वे पृष्ठे च नामितः ।

हृदाकारं तलं प्रोक्तं भायफान्यासकर्मणि ॥

ककुदि स्कन्धयोर्वापि पुनः सर्वत्र हस्तयोः ।

ततो मूलेन शिरसादि पादान्तं पादादि वि

शादि हृदयान्तं हृदादि

आपका

शै कं खं गं घं ङं प्रां हृदयाय नमः । ईं चं ङं लं भं
 भं ईं शिरसे स्वाहा । उं टं ठं डं ढं शं ऊं शिखायै
 वषट् । एं तं थं दं धं नं ऐं कचाय हुं । औं पं फं बं भं मं
 औं नेत्रत्रयाय वीषट् । अयं रं लं वं शं घं मं हं लं चं थः कर-
 तलपृष्ठाभ्याम् अस्त्राय फट् । अ कं खं गं घं ङं प्रां अङ्गुष्ठाभ्यां
 नमः । इं चं ङं जं झं ञं ईं तर्जनीभ्यां स्वाहा । उं टं ठं डं
 ढं शं ऊं मध्यमाभ्यां वषट् । एं तं थं दं धं नं ऐं अनामि-
 कामिभ्यां हुं । औं पं फं बं भं मं औं कनिष्ठाभ्यां वीषट् ।
 थं यं रं लं वं शं घं मं हं लं चं थः करतलपृष्ठाभ्यां अस्त्राय फट् ।

योनिद्वादशविद्याश्च विन्यसेत् साधकोत्तमः ।

मूर्द्धिं वक्त्रे तथा कण्ठे हृदये चोदरे तथा ॥

नाभावाधारपद्मे च यदीर्वाङ्घ्रौ च सर्वतः ।

योनिवेद्या योनिनित्या योनिरूपा तथैव च ।

योनिमध्या योनिशिखा योनिऋता च योनिदा ।

योनिहा योनिसाध्या च योनिज्ञाना च योनिपा ॥

योनिपुण्या तद्यान्यासस्तुर्धर्मस्य सिद्धये ॥

मृगमुद्रया मूर्द्धिं औं योनिवेद्यायै नमः । वक्त्रे औं योनि-
 नित्यायै नमः । कण्ठे औं योनिरूपायै नमः । हृदये औं
 योनिमध्यायै नमः । उदरे औं योनिशिखायै नमः । नाभौ
 औं योनिऋतायै नमः । मूलाधारि औं योनिदायै नमः । दक्ष-
 पादे औं योनिहायै नमः । वामपादे औं योनिसाध्यायै नमः ।
 दक्षबाहौ औं योनिज्ञानायै नमः । वामबाहौ औं योनिपायै
 नमः । सर्वाङ्गे औं योनिपुण्यायै नमः । इति विन्यसेत् ।
 इति द्वादशयोनिन्यासः ।

दक्षहस्ताङ्गुष्ठेन दक्षनासासुटं धृत्वा मूलं पीठशर्कारं
 लब्ध्वा वायुं पूरयेत् । ततो नासासुटीं धृत्वा चतुःशष्टिवारजपेन

कुम्भयित्वा वामनामायां कनिष्ठानामिकाभ्यां धृत्वा द्वात्रिंश-
 द्वारजपेन दक्षिणेन रचयेत् । पुनर्दक्षिणेनापूर्य्य वामेन
 रचयेत् ।

कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठैर्यन्त्रामापुटधारणम् ।

प्राणायामः स विघ्नो यः पूरकुम्भकरचक्रैः ॥

इत्यमेव वारत्रयं कुर्यादिति प्राणायामः ।

शिरसि श्रीं अक्षोभ्य ऋषये नमः । मुखे श्रीं वृहस्पति-
 च्छन्दसे नमः । हृदि श्रीमत्तारायै एकजटायै देव्यै नमः ।
 मूलाधारे शुं योजाय नमः । पादयोः फट् शक्तये नमः । सर्वाङ्गे
 निजबीजकीलकाय नमः । इति ऋष्यादि न्यासः ।

पीठन्यासं ततः कृत्वा पीठशक्तिं न्यसेत्ततः ।

तत्तन्यासं विधायाथ बीजन्यासं समाचरेत् ॥

कराङ्गश्च पङ्कजश्च न्यस्वा वर्णाश्रसेत्ततः ।

संगोध्य यन्त्रं देहे तु पीठपूजां समाचरेत् ॥

गणेशं वटुकश्चैव चित्रपालश्च योगिनीम् ।

पीठपूजां ततः कृत्वा पीठशक्तिं प्रपूजयेत् ॥

षोढां कृत्वा ततो मन्वी अर्घ्यं कृत्वा च तत् पुनः ।

व्यापकं पञ्चधा कृत्वा पूजयेत् परदेवताम् ।

हृदि हस्तं दत्त्वा मृगमुद्रया हृत्पद्मस्य केशरिषु श्रीं शम्भा-
 नाय नमः । श्रीं कल्पवृक्षाय नमः । श्रीं मणिपीठाय मनः ।
 श्रीं नानालङ्कारिभ्यो नमः । श्रीं मुनिभ्यो नमः । श्रीं देविभ्यो
 नमः । श्रीं बहुमांसास्थिमोदमानाशवाभ्यो नमः । चतुर्दिक्षु
 श्रीं शवमुण्डचिताङ्गारास्थिभ्यो नमः । इति पीठन्यासः ।

हृदि श्रीं लक्ष्म्यैः नमः, श्रीं सरस्वत्यै नमः, श्रीं प्रोक्त्यै नमः,
 श्रीं कीर्त्यै नमः, श्रीं शान्त्यै नमः, तुष्यै नमः, श्रीं पुष्यै नमः,
 इति पीठशक्तिन्यासः ।

श्रीं शान्तत्वाय स्वाहा इति आधारादि हृत्पर्यन्तम् ।
श्रीं विद्यातत्वाय स्वाहा इति हृदादि मुखपर्यन्तम् । श्रीं शिव-
त्वाय स्वाहा इति मुखादि ब्रह्मरन्ध्रात् । इति तत्त्वन्दासः ।

मन्त्रं पञ्चस्रगुणं कृत्वा ब्रह्मरन्ध्रात् सलाटात् । आद्यबीजं
मौक्तं न्यसेत् । सलाटात् मुखान्तं द्वितीयबीजं नमः । मुखा-
स्रगुणं तृतीयबीजं नमः । कण्ठात् हृदयान्तं चतुर्थवर्षं
नमः । हृदयान्मुखान्तं पञ्चमवर्षं नमः । इति बीजन्दासः ।

इकारं रीफसंयुक्तं षड्दीर्घेषु समन्वितम् ।

चन्द्रस्रगुणयुतं कृत्वा विन्यसेत् साधकोत्तमः ॥

एकजटा तारिणी च न्यस्या वधोदका तथा ।

उग्रजटा ततो न्यस्या महाप्रतिसर तथा ॥

पिङ्गोष्ठीकजटा पश्चात् कराङ्गेषु षडङ्गतः ॥

तथा ह्रीं एकजटायै अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ह्रीं तारिण्यै-
तर्जनीभ्यां स्वाहा । ह्रूं वधोदके मध्यमाभ्यां षण्ण्ड । ह्रौं
उग्रजटे अनामिकाभ्यां हुं । ह्रौं महाप्रतिमरे कनिष्ठाभ्यां
शीण्ड । ह्रुः पिङ्गोष्ठीकजटे करतलपृष्ठाभ्याम् अस्त्राय फट् ।
इति कराङ्गन्दासः ।

ह्रुः एकजटायै हृदयाय नमः । ह्रौं तारिण्यै शिरसे स्वाहा ।
ह्रूं वधोदके शिखायै षण्ण्ड । ह्रौं उग्रजटे कवचाय हुं । ह्रौं
महाप्रतिमरे नेत्रत्रयाय शीण्ड । ह्रुः पिङ्गोष्ठीकजटे करतल-
पृष्ठाभ्याम् अस्त्राय फट् । इति षडङ्गन्दासः ।

पं प्रां इं ईं उं ऊं ऋं ॠं एं ऐं नमो हृदि । एं ऐं
श्रीं श्रीं कं खं गं घं नमो दक्षबाहौ । ङं चं छं जं झं ञं टं ठं
डं ढं नमो वामबाहौ । णं तं थं दं धं नं पं फं बं भं नमो
दक्षपादे । मं यं रं लं वं शं षं सं हं लं ळं नमो वामपादे ।
ततः योमदेकजटायन्त्रम् उद्धृत्य संस्क्रुयात् । श्रीं भाः सुरीषे

वज्ररेखे हुं फट् नमः । इति योनिमुद्रां प्रदर्श्य यन्त्रं शोधयेत् ।
 ततः पूजामारमेत् । पूर्वार्धितः श्रीं ह्रीं गां गणपतये नमः ।
 दक्षिणे श्रीं ह्रीं वां वटुकाय नमः । पश्चिमे श्रीं ह्रीं चं चेत्र-
 पालाय नमः । उत्तरे श्रीं ह्रीं यां योगिनीभ्यो नमः । पीठ-
 न्यासवत् पीठपूजां कृत्वा पूर्वाद्यष्टदले पीठशक्तिं संपूज्य मध्ये
 ह्रसीः सदाशिवमहाप्रेतपद्मासनाय नमः । ततः स्वामे विन्दु-
 मध्यत्रिकोणवृत्तचतुरस्रमण्डलं कृत्वा तत्र श्रीमदेकजटादेव्याः
 अर्घ्यस्नानाय नमः । तत्र त्रिपदिकाभावाद्वा जलेनाभ्युक्ष्य
 फडिति पात्रं प्रक्षाल्य तत्र संस्थाप्य श्रीमदेकजटादेव्याः श्रीं
 अर्घ्यपात्राय नमः । ततो मूलेनापूर्य रक्तचन्दनविल्वपत्रदूर्वा-
 क्षतादीन्निक्षिप्य विलोममाढकावर्णमूलेन च विन्दुमुतसुधामय-
 जलेन गङ्गमापूर्य तत्र गङ्गेचेत्वादिना अद्भुतमुद्रया अर्घ्यभावाद्वा
 वं इति घंनुमुद्रया अमृतीकृत्य योनिमुद्रां प्रदर्श्य मत्स्य-
 मुद्रया आच्छाद्य तत्र देवीं ध्यात्वा पुण्याञ्जलिं दत्त्वा पङ्कजानि
 विन्यस्य मूलं तत्र दशधा जप्त्वा तज्जलैः पुण्यादिना आत्मानं
 पूजोपकरणं चाभ्युक्ष्य पञ्चार्घ्यं कृत्वा पञ्चधा व्यापकं कृत्वा
 देवीं ध्यायेत् ।

ध्यायेत् श्रोतारकादेवीं करकच्छपमुद्रया ।

विशेषतः फलार्थी च ध्यायेत् तां योनिमुद्रया ॥

प्रत्यालीढपदार्पिताद्द्विशवद्वद्वघोरादृहासा परा ।

खड्गेन्दोश्चरकर्त्ति स्वर्परभुजा हुंकारवीजोद्भवा ॥

स्वर्वा नोलनिशालपिङ्गलजटाजूटैकनागैर्युता

जाद्यं न्यम्य कपालके विजगतां हृन्वु श्रुतारा स्वयम् ।

इति ध्यात्वा यन्त्रे तत् पुण्यं दत्त्वा ध्यानरहस्यं विभाव्य
 ध्यायाहयेत् ।

यथा सर्षपमभिनवजलधरनीलां लम्बोदरी व्याघ्रचर्मावृत-

शोभितकटोम् पीनोन्नतपयोवरा रक्तवर्णुलनेत्रवया पृष्ठेऽति
नीलजटाजूटा शोर्षेऽक्षोभ्यमहादेवकृतनागफणातिशोभिता पा-
र्श्वद्वये लम्बमाननोलोत्पलमाला पञ्चमुद्रास्वरूपशुभ्रत्रिकोणा-
कारकपालपञ्चतमाम् अतिनीलजटाजूटा विस्तोर्णचमरिकाकेश
इव महाविगलितचिकुरां शुभ्रवर्णतक्षकनागकृतकङ्कणा रक्तवर्ण
नागकृतस्वल्पहारा चित्रितवर्णशेषनागकृतहारा स्वर्णवर्णस्वल्प-
नागपादाङ्गुरीयकाम् इषद्रक्तनागकृतकटिसूत्रा दूर्वादलश्यामल
नागकृतवलया चन्द्रसूर्य्यवह्निकृतनेत्रवया कोटिकोटिवाल-
रविच्छविकृतदक्षिणेनाशोटिकोटिवालचन्द्रकृतवामनेत्रा लक्ष-
लक्षदहनकृतोर्ध्वनेत्रा लम्बाञ्जघ्ना महाकालशवरूप
हृदयस्थितसङ्कुचितदक्षिणचरणा शवपादद्वयस्थितप्रसारित-
वामचरणाम् एतेन प्रत्यालीढपदा सद्यन्ध्रव
गलद्रुधिरान्धोन्यकेशप्रथितमुण्डमालावलीरम्या सर्वस्व्यलङ्कार
शोभिता महामाहविमोर्हनी महामोर्धाविदायिका विपरीत
रताशक्ता रत्यावेशस्मिराननाम् । दक्षिणहस्ताधीष्टतर्कार्चिका
तदूर्ध्वं लक्षचन्द्रहासखड्गधरा वामोर्ध्वे सर्वाशयाणा भयहरणाय
आसवगलितनोलोत्पलकिर्चाङ्गिकस्मररक्तनागधरा तदध
कपालवसकसद्य कृतमुण्डगोभितभुजा हुङ्कारवोजोद्भवा सर्व-
त्रह्णाण्डाना कर्वा क्षपयत्री षोडशाब्दा सर्वज्ञानविदायिनी
ध्यात्वा आवाहयेत् ।

श्रीं देवेशि । भक्तिसुलभ । परिवारसमन्विते । ।

यावत्त्वा पूजयिष्यामि तावत्त्वां सांख्यरा भव ॥

इत्युक्त्वा कङ्काञ्जलिना ग्रामदकजटे । देवि । इहागच्छागच्छ
अधोमुखाञ्जलिना इह तिष्ठ तिष्ठ गर्भाङ्गुष्ठमुष्टिभ्याम् इह
सविधेहि सन्निधेहि तदधोमुखेन इह सन्निरदस्वहस्तं भ्राम-
यित्वा भद्र अधिष्ठानं कुरु मम पूजा सदाय ॥

आकारं विन्दुसंयुक्तं मायापागविभूषितम् ।

वह्निजाया च हंभान्तः प्रतिष्ठामन्त्र ईरितः ॥

श्रीं ह्रीं क्लीं स्वाहा हंसः श्रीमदेकजटादेवतायाः प्राणा
इह प्राणाः एवं जोव इह स्थितः एवं सर्वेन्द्रियाणि इह
स्थितानि एवं वासनयसुःश्रीवघाणप्राणा इहागत्य सुखं चिरं
तिष्ठन्तु स्वाहा । इत्यनामाद्गुठसंयुक्ताग्रंण प्रतिष्ठापयेत् । ततो
मूलं दशधा जप्त्वा धेनुयोनिमत्स्याद्गशङ्खखड्गसृगगान्निनीमुद्राः
प्रदर्शय श्रीमदेकजटे । देधि ! वज्रपुष्पं प्रतीच्छ हुं फट् स्वाहा ।
इति पुष्पाञ्जलोन् दत्त्वा पूजयेत् ।

श्रासनं स्वागतं पादमर्घ्यमाचमनोयकम् ।

मधुपर्काचमनं स्नानं वसनाभरणानि च ।

सुगन्धि कुसुमं धूपदीपनैवेद्यवन्दनम् ।

दशोपचारैर्घा पञ्चोपचारैर्वा पूजयेत् । पुरुषधिया सोऽह-
मिति मत्त्वा श्रीं वज्रपुष्पं प्रतीच्छ हुं फट् स्वाहा इत्युच्चार्य
पूजयेत् । एतत् पाद्यं नमः पाद्यं गृहीत्वा तदुपरि पूजा-
मन्त्रम् एकजटादेवतायै एतत् पाद्यं नमः । इति कृतमुष्टि-
प्रसारिनाद्गुठतर्जनीभ्यां दद्यात् । तथा इदमर्घ्यं स्वाहा ।

पादेषु पादयोदद्यात् मौलौ चार्घ्यं निवेदयेत् ।

गन्धं भाले तथा पुष्पं पादयोश्च निवेदयेत् ।

इदं स्नानीयं स्वधा । सृगमुद्रया गन्धोऽयं नमः । अञ्ज-
लिना पुष्पाणि वीपट् । ततः स्वामि घण्टां चानीय गन्ध-
पुष्पाभ्यां श्रीं जयध्वनिमन्त्रमातः स्वाहा इति घण्टां सपूज्य
धूपं पात्रोपरि संस्थाप्य पूजामन्त्रं जप्त्वा वामहस्ते धृत्वा एव
धूपः स्वधा । इति निवेद्य सृगमुद्रायां नोत्वा वामहस्तेन
घण्टां वादयन् श्रानासामुखतो धूपसमीरणं प्रापयेत् । तथा
दोषोऽयं स्वाहा । दृष्टिपर्यन्तं दीपं दत्त्वा नीराजयेत् ।

जातानन्दनायान् तथा महाकालरुद्राक्षम्ब उग्राम्ब-भीमाम्ब-
घोराम्ब-भ्रामर्यम्ब-कानरात्राम्ब-विश्वरूपाम्बाः । ततः पूर्वादि
धाभावत्तनाष्टदशैः पूजयेत् । श्रीं विरोचन वज्रपुष्पं प्रतीच्छ
हुं फट् स्वाहा । एवं शङ्खाण्डर पद्मनाभ धमिताडनामक
पाण्डर तारक पद्मान्तक वज्रपुष्पं प्रतीच्छ हुं फट् स्वाहा
इति पूर्वदारे । तथा उदोच्यां यमान्तकपदादिपद्मान्तक-
दक्षिणे नरान्तक एतान् संपूज्य पञ्चपुष्पाञ्जलीन् दत्त्वा
पायार्थादिना देवीं संपूज्य वामे त्रिकोणं पट्कोणं वृत्तं
चतुरस्रं विलिप्य तत्र विभरितमाधारपात्रं समांसतण्डुल-
दधिहरिद्रादम्बमीनामवपिण्याकलवणार्द्रकान्यमत्तं गृहीत्वा
दक्षहस्ते जलं नीत्वा श्रीं ह्रीं श्रीमदेकजटे देवि मयोपनीतं
वलिं गृह्ण गृह्ण गृह्णापय गृह्णापय मम शान्तिं कुरु कुरु
परविद्यामाह्वयाह्वय चुट चुट क्षिन्धि क्षिन्धि भिन्धि भिन्धि
सर्वजगद्गमानय श्रीं ह्रीं स्वाहा इति त्रिः पठित्वा वलिं
दद्यात् ।

यदुक्तं कालिकाकल्पे वलिं स्वतनुगौणितम् ।

तत् सर्वे कालिकाचायां न ताराविषये क्वचित् ॥

स्वगात्ररुधिरं यत्तु तारकायै प्रदीयते ।

तस्य रुष्टा सदा तारा न पूजाफलमाप्नुयात् ॥

त्रिकोणश्चाष्टकोणश्च वृत्तं कौणचतुष्टयम् ।

वलिदाने त्विदं स्थानं शस्यते तारकार्चने ॥

श्रीं ह्रीं एकजटेत्युक्त्वा देवीति तदनन्तरम् ।

महायज्ञाधिपतये मयोपनीतक पदम् ॥

वलिधोक्त्वा गृह्ण युग्मं यावयेत्तदनन्तरम् ।

गृह्णापय पदहन्तं मम शान्तिं समाधरेत् ॥

कुरुद्वयं परविद्यामाह्वयाह्वय एव च ।

सुटयुग्मं वदेत् यथात् छिन्वियुग्मं ततः परम् ।

भिन्वियुग्मं समुच्चार्य जगत् सर्वं वशं नय ।

ब्रह्मतारं समुच्चार्य वलिं दद्यात् पठेन्नयम् ।

ततः पुनरर्घ्यं कृत्वा ह्रीं ह्रीं ऐं त्र्योमदेकजटे देवि मम
शैविद्यां मिहय मिहय गृह्णाणार्घ्यं सर्ववाचस्पतित्वं देहि
।।।। इत्युक्त्वा जय जय इत्युक्त्वा नाराजनपुरःसरं देव्या मौलीं
।।।। यथाशक्ति जग्या समर्घ्यं जन्म देव्या . वामहस्ते दद्यात् ॥

ततस्तत्ररूपनादिपाठः सर्वत्र कुलक्रियादिपूर्वकः ॥

ततः प्रदक्षिणं कुर्यात् घण्टापाद्यपुरःसरम् ।

ऊर्ध्वं दक्षिणार्धं हस्तं कृत्वा यावद्ययं नरः ॥

याम्यास्तं यावथां गच्छेत् स्थित्वा किञ्चिन्न शाङ्गरीम् ।

पुनर्याम्यं प्रगत्या तु प्रणमेश पुनःस्थितः ॥

प्रणमेत् गणवारक्त्य त्रिः प्रकुर्यात् प्रदक्षिणम् ।

दण्डाकारं निपत्वाद्य क. फली भूमिसमभ्यत. ॥

अङ्गुलानाञ्च अघाणि एकोक्तत्वं सुमानस. ।

त्रिकोणाकारमाधाय किञ्चिद्दामांगतो नमेत् ॥

परमा गिरसा यथात् पाणिभ्यां आदुतस्तथा ।

नामाचित्कयोगिन प्रणम्य मित्रिभाषुयात् ।

अथ उपक्रमः ।

कुम्भिकां प्राजपेच्छोपि दग्धा मन्त्रमिहयि ।

गुरोरे मेतुं सप्तधा च प्रणवेन पुटं हृदि ।

प्राणायामपरः पूषं जपेत् साधकसत्तमः ।

कुम्भिका यथा

ह्रीं द्वितीयं चन्द्राभ्यं नञ्जा चादुश एव च ।

ह्रीं ह्रीं ह्रीं इति गिरगि दग्धा जपेत् । सुप्ते मेतुं ॐ

इति सप्तधा जपेत् । इति प्रणवपुटितमन्त्रं सप्तधा जपेत् ।

सर्वत्र आदौ प्राणायामः । ततः सेतुं ततो महासेतुं ततो मन्त्र-
गिखाम् ॐ ह्रौं ऐं इति सप्तधा जपेत् । ततो मन्त्रप्राखं कखरीं
इति सप्तधा । ततः सहस्रम् अष्टोत्तरशतं विंशतिं वा जपेत् ।
ततो जलपुष्पं करतले नीत्वा

ओं गुह्यातिगुह्यगीम्री त्वं गृह्याणाञ्चतुर्कृतं जपम् ।

सिद्धिर्भवतु मे देवि । त्वत्प्रसादात्स्वयि स्थिते ॥

इति जपं देव्या वामहस्ते समर्पयेत् । ततः प्राणायामः ।
इति जपक्रमः । काम्यजपः पुरश्चरणप्रकरणे वक्तव्यः । नित्यजपे
निगमम् अथवा एव ।

सहस्रं प्रजपेन्मन्त्रं धर्ममोक्षार्थसिद्धये ।

अष्टोत्तरशतं यत्तु तत्पूजायाः फलाप्तये ॥

विंशतिञ्च जपेन्मन्त्रं पूजासिद्धयर्थमेव हि ।

पूजनेतरजपे तारामारे ।

यावत् क्रियते कर्म पुरश्चरणमुत्तमम् ।

तावदेव प्रजप्तव्यं महत्सादधिकं शिव ॥

प्रजपेत् माधको यस्तु शोभयुक्तोऽप्यनन्यधीः ।

सहस्रादधिकं वत्स । सहस्रेषु समर्पयेत् ॥

एतेन पुरश्चरणहीनः सहस्रादूर्ध्वं न जपेत् । यद्येकदा
अयुतं जपेत् तदा सहस्र सहस्र जप्त्वा समर्पयेत् ।

सहस्रं प्रजपेन्मन्त्रं पुरश्चरणकामेणि ।

शतं तेन प्रजप्तव्यं ह्यधिकं न फलाचन ॥

ततोऽर्घ्यजनं नीत्वा श्रीं इतः पूर्वं प्राणबुद्धिदेहधर्माधि-
कारतो जाग्रत्सुप्रसुप्तसुषुप्तस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां
पद्भ्यामुदरेण शिखा यत् स्मृतं यदुक्तं यत् कृतं तत् सर्वं ब्रह्मा-
र्पणं भवतु मदीयं सकलं सम्यक् श्रीमदेकजटादेवतायै सर्वं
समर्पितमस्तु ।

ततः संहारमुद्रया चमस्वेति विमृज्य ऐशान्यां त्रिकोणे
र्षीं उच्छिष्टचाण्डालिन्यै नमः । ततस्तेन यन्त्रलेपनचन्दनेन
टीकापादादिकं नैवेद्यं किञ्चित् स्वीकृत्यान्यच्छक्तिभ्यो दत्त्वा
यथेच्छं विहरेदिति एकजटापूजापद्धतिः ।

प्रत्यालीढपदां देवीं महामायां त्रिलोचनाम् ।

सर्वालङ्कारभूपाद्यां महानीलप्रभां पराम् ॥

खड्गं पाशं दक्षिणे च वामेन्द्रीवरमूर्ध्वतः ।

दधतं चमकं देव्या भावयेत् साधकोत्तमः ॥

इति ध्यात्वा तत्कल्पोक्तयन्त्रे पूजयेत् ॥ इति तारापूजा ।

अथ कामतारापूजनम् । तत्कल्पोक्तयन्त्रे ।

घोरहास्यां महादेवीं तारिणीं ताररूपिणीम् ।

चमकेन्दोवरश्चैव खड्गञ्चापि वरं तथा ॥

व्याघ्रचर्मपरीधानां सर्वालङ्कारभूषिताम् ।

वक्षसा नागहाराञ्च महायोगस्वरूपिणीम् ॥

इति ध्यात्वा आघाह्य पूर्ववत् सर्वम् । इति कामतारा-

पूजनम् ।

अथ ताराप्रकरणोक्तयन्त्रे या या लक्ष्यादिपीठशक्तयः ।

अत्र ताः तान् किन्तु,

इच्छाज्ञानक्रियाञ्चापि कामिनो कामदायिनीम् ।

रतिं रतिप्रियाञ्चैव रतिदां परिपूजयेत् ॥

शयोपरि महादेवीं शवेशहास्यसयुताम् ।

विपरीतरताशक्तामुग्रतारां परात्पराम् ॥

कर्चिकाखड्गसयुक्तां दक्षिणे तारिणीं पराम् ।

वामभागे नीलपद्मं चमकं तदधः स्मृतम् ॥

मुण्डमालावलीरम्यां रक्तधाराविभूषिताम् ।

घोरहास्यां त्रिनैत्राञ्च सर्वदा ज्ञानदायिनीम् ॥

एकवेषीं महावेषीं फणिराजविभूषिताम् ।

सुवर्णसुकुटेयुक्तां शुभ्रदन्तविभूषिताम् ॥

इति ध्यात्वा पूर्ववत् । इति उग्रतारापूजनम् ।

शम्भुपत्नीमहाकालप्रियाणाम् प्राणायामः वेदकलावसु-

मन्त्रयुतः । इयान् विशेषः ।—

नीलवाणो सदा वन्दे नीलाञ्जनचयप्रभाम् ।

स्यलङ्कारसमोषितां व्याघ्रचर्माहतां कटौ ॥

नागेनावेष्टितां देवीं फणिहारविधारिणीम् ।

फणिमस्तकयोगेन दक्षपादं प्रपञ्चितम् ।

वामपादं शवे नाभी रत्यङ्गासङ्घदान्विताम् ॥

तामसीं महतीं विश्वमोहिनीं घोरकामिनीम् ।

शिववक्त्रस्य भ्रमरां प्रत्यालीढपदां शुभाम् ॥

चमरीकेशसंस्कारसदागलितकुन्तलाम् ।

नानामण्डितुतां शोषं महापापविनाशिनीम् ॥

कपालश्चापि खड्गश्च नीलपद्मां सरस्वतीम् ।

भावयेत् सर्वसिद्धयं नीलवाणीं कपित्थदाम् ॥

एवं ध्यात्वा सर्वे पूर्ववत् । यन्त्रस्याष्टदिक्षु पद्मखड्गदण्ड-

पाशकपालशूलगदापद्मचक्रादीन् पूजयेत् । इति विशेषः ।

इति पूजनं नीलसारदायाः महानीलसरस्वत्याय । ततो

ययार्शक्तिं नित्यहोमः । तथा निगमे ।

एकधा ह्याहुतिर्यत्र तारकायै प्रदोयते ।

कोटिजम्भकृतं पापं तत्क्षणात् तस्य नश्यति ॥

ततो बलिदानम् ।

झागं वा महिषं वापि शूकरं वा पतविष्णुम् ।

हस्तिनं मूपिकं वापि मार्जारश्चापि मयकम् ॥

दत्त्वा देव्यै महादेव्यै स भवेत् कुन्तलायकः ॥

वनिं सुरत शनीय योनिमुद्रां प्रदर्शय च ॥
 दक्षिणे तद्वत् हृत्वा वामदृष्टे नियोजयेत् ।
 त्र्योमदेकजटे ! देवि ! वनिं गृह्य सुरोत्तमे ! ।
 मन्वाणाद्यापि मे मिहिं नतामिहिंश्च देहि मे ॥
 ॐ ह्रीं हां हुं ऐं ऐं सर्वमिहिंपदे । मे चतुर्वर्गमिहिं देहि
 हि वनिं गृह्य गृह्य स्वाहा । इति निवेद्य खड्गं छत्रपुष्पा-
 देना मंपूज्य एकघातेन छिद्येत् । इति वलिदानम् ।
 आसन्नं संविदाद्यापि निवेद्यानन्दमाचरेत् ।
 तदा पूजा प्रकर्त्तव्या ह्यन्यथा निष्कन्ता भवेत् ॥
 संविदां चतुर्धा विभज्य प्रथमे तत्त्वमुद्रया
 श्रीं संविदे ! ब्रह्मसंभूते ! ब्रह्मपुत्रि ! सदानधे ! ।
 भैरवोनाथं दृश्ये पवित्रा भव सर्वदा ॥
 ॐ ब्राह्मी नमः स्वाहा । इति भूमौ क्षिपेत् ।
 श्रीं मिहिंमूनकरे ! देवि ! हीनबोधप्रबोधिनि । ।
 रात्रप्रजापयकरि ! शुकुक्कण्डे द्विगूनिनि । ॥
 ऐं अविद्यायै नमः ।
 श्रीं नमस्यामि नमस्यामि योगमार्गप्रदर्शिनि । ।
 सैनोक्तपवित्रये ! सातः ! समाधिफलदा भव ।
 ह्रीं वैश्यायै नमः ।
 श्रीं अज्ञानेभ्यनदीतारने ! ज्वालाग्निब्रह्मरूपिणि । ।
 आनन्दस्याङ्गुति प्रीतिं सम्यग् ज्ञानं प्रयच्छ मे ॥
 ह्रीं शूद्रायै नमः स्वाहा । ततस्तत्राप्ये द्विषोर्षं विनिष्पद्य
 श्रीं अमृते ! अमृतोद्भवे ! अमृतवर्षिणि ! प्रिये ! अमृतमाकर्षय
 आकर्षय स्वाहा । ततस्तत्त्वमुद्रया पूर्ववत्तर्पयेत् ॥ ततो भूमौ
 बिद्धिबिद्धिष्य ऐं ऐं वद वद वाग्वादिनि ! सम जिह्वायां स्थिरी-
 भव सर्वशमुच्चयं कुरु कुरु स्वाहा । इत्यनेन शुरुणादिति ॥

यत्रास्त्रे कमला कृताञ्जलिपरा वीणाधरा सारदा
 तारावाक्त्रमनुस्मरन् प्रियतमं श्रीमावच,कारणम् ।
 ब्रह्मानन्दकृतो सुसाधनविधौ तारारहस्ये शुभे-
 ऽप्याचारादिविधौ तृतीयपटलः सर्वार्थसिद्धिप्रदः ॥

अथ चतुर्थः पटलः ।

अथ षोडशं ।

प्रथमं मातृकावर्णैः पुटितं मातृकास्यले ।
 तेनैव पुटितं वर्षं न्यसेत्तत्रैव पावति ॥ इति धामले ।
 केवलां मातृकां कृत्वा मातृकां तारसंपुटाम् ।
 तारस्य पुटितां तान्तु लज्जा तु मातृकापुटा ॥
 सञ्जया पुटिता सा तु न्यस्तव्या साधकोत्तमैः ।
 मातृकया पुटा योया योधया मातृका तथा ॥
 मातृकया पुटं कूर्चं कूर्चेन पुटितार्णताम् ।
 मातृकापुटितं चास्तं ह्यस्तं मातृकया तथा ।
 मातृकापुटितं मन्त्रं मन्त्रेण पुटितान्तु ताम् ॥
 अयुतं विन्यसेद् यस्तु वायुकुम्भकयोगतः ।
 महायोगी भवेत् सोऽपि देवीं पश्यति चतुषा ॥
 षोडशीनस्य मन्त्रस्य दुर्बलत्वं प्रजायते ।
 न सिद्धिदो भवेत् सोऽपि मोक्षदो न कदाचन ॥

ॐ तारं ॐ श्रीं ॐ नमः । श्रीं ॐ श्रीं नमः । स्त्रीं ॐ
 स्त्रीं ॐ नमः । स्त्रीं ॐ स्त्रीं नमः । ॐ ह्रीं ॐ नमः । ह्रीं
 ॐ ह्रीं नमः । ॐ ह्रं ॐ नमः । ह्रं ॐ ह्रं नमः । ॐ फट् ॐ
 नमः । फट् ॐ फट् नमः । ॐ मूलं ॐ नमः । मूलं ॐ मूलं
 नमः । ॐ नमः ॐ लज्जा ॐ नमः लज्जा ॐ लज्जा नमः

अं बधूम् अं नमः अं कूर्चं अं नमः कूर्चं अं कूर्चं नमः । अं
फट् अं नमः फट् अं फट् नमः अं मूलं अं नमः मूलं अं
मूलं नमः इति वायुधारणेन न्यासं कृत्वा मूलेन सप्तधा व्यापकं
कुर्यात् । इति गुह्यपोटा ।

ह्रीं ऐं ह्रीं क्लीं हुं फट्

लज्जा वाग्भववीजश्च प्रासादं काम एव च ।

वर्मवोजं ततोऽप्यस्त्रं म्यस्तसिद्धिमवाप्नुयात् ॥

इति महापोटा ।

धूं धूं धूमावति । स्वाहा इति मन्त्रं जपेद्दश ।

वर्णन्यासक्रमेणैव मायया पुटिता बधू ॥

बध्वा संपुटितान् वर्णान् विन्यसेत् साधकोत्तमः ।

पङ्क्था न्यास ततः कृत्वा महासिद्धिमवाप्नुयात् ॥

इति पूर्ववत् पुटितं कृत्वा वर्णन्यासवत् पञ्चाशत् स्थाने
पङ्क्था न्यसेत् । इति महापोटा ।

प्रत्यहं क्रियते येन पोटा वल्ल । महामहा ।

मन्त्रसिद्धिर्भवेत्तस्य स्वप्ने वाक्यं शृणोति हि ॥

इति ब्रह्मानन्दपरमहंसपरिव्राजकावधूतविरचिते तारा-

रहस्ये चतुर्थः पटले त्रिपोटाप्रकरणम् ।

योदा नक्तं मत्स्यभांसं परमात्मादिभिर्युतम् ।

सायंसन्ध्यां ततः कृत्वा योगं च परिकल्पयेत् ।

आधारमूलं प्रोवापं मेरुदण्डं प्रकीर्तितम् ॥

तदाश्रित्य वसेत् लोके कीटितीर्थत्रये तनी ।

वामे तदग्रे नाडी स्यात् ईडा सर्वार्थसिद्धिदा ॥

दक्षिणे पिङ्गला नाडी सर्वतीर्थमयी शुभा ।

सुषुम्ना मेरुपुरतः पुण्यनाद्यखिलप्रदा ॥

तन्मध्ये चित्रिणी वक्ष्या तन्मध्येर्मध्यतः स्मृता ।
 ब्रह्मनाडी समाख्याता ब्रह्मानन्दप्रदायिनी ॥
 इन्दीवरमृणालैव राजते मध्यमध्यतः ।
 स्थिरवायुसमायोगात्तिष्ठत्येव चराचरम् ॥
 स तावत् कुण्डलोग्निर्नासावायुः प्रकीर्तितः ।
 मायायोगसमायोगात् तत्र चाटस्थितानि वै ॥
 तिलकाकाररजतं तथा भाति च तिष्ठति ।
 चैतन्यरहिता नाथो वक्ष्यास्तिष्ठन्ति देहतः ॥
 तीर्थं पुण्यं महापीठं तदायित्य च तिष्ठति ।
 यन्त्रं च देवता तत्र मूले च परिनिष्ठिता ।
 मेरोर्मूले यथा पद्मं मूलाधारं प्रकीर्तितम् ॥
 चतुरङ्गुलविस्तीर्णम् उच्छ्रितं चतुरङ्गुलम् ।
 चतुर्षुर्षं गोणर्षं त्रिकोणं कर्णिका ततः ॥
 तन्मध्ये विन्दुरूपोऽपि काकिनीशक्तिसंयुता ।
 स्वयम्भूस्तिङ्गमाख्यातं स्वर्णवर्णं सुयोभनम् ॥
 यवपञ्चकमानन्तु महानिङ्गं मनोहरम् ।
 वेष्टयित्वा च विहरेत् यत्किः कुण्डलिनी परा ॥
 विलोलभुजगाकारा ब्रह्मरूपविधारिणी ।
 मार्हत्रिवलयकारा महायोगमयी मदा ॥
 पट्टपदैव प्रोच्यमाना नैव निङ्गं स्पृशेत् क्वचित् ।
 सूर्यकोटिप्रतीकाया चन्द्रकोटिसुमीतला ॥
 तडिचञ्चलरूपाभा परब्रह्मस्वरूपिणी ।
 विराट्मूर्तिर्देवेगो विहरेत् पूर्वतो दक्षिणे ॥
 शिल्पसाग्निसंयुक्तः स्तूयते च कृताञ्जलिः ।
 महाकालो दक्षिणे च कालिकाग्निसंयुतः ॥
 स्तूयते परया भक्त्या महाज्ञानस्वरूपि

नारायणः पश्चिमे च महालक्ष्मीकुलेश्वरः ॥
 स्तूयते परया भक्त्या भावेन कुण्डलौ पराम् ।
 उत्तरं च महादेवः पार्वत्या सह शङ्करः ॥
 स्तूयते तारिणी देवी सर्पाकारां महेश्वरोम् ।
 यदा कदाचित् तदाचामिक वाक्यं शृणोति हि ॥
 तदा सृष्टिं स्थितिश्चापि संहारं कर्तुमेव हि ।
 ते यक्ताः स्वुर्महादेव ! साधु साधु प्रकाशितम् ॥
 यदा लिङ्गे भवेत्क्षिप्ता तदा निद्रां ब्रजेच्चरः ।
 मदा सा परमा शक्तिः स्थिरसर्गं स्थिरा भवेत् ॥
 तदा पुण्यकरो लोको भविष्यति न संग्रयः ।
 यदा मूर्धेनि लिङ्गस्य सा ददाति सुखं परम् ॥
 जपशक्तो भवेत् जीवन्मृत शब्दे च सिद्धिदः ।
 यदा पुच्छं लिङ्गमूर्द्धं ददाति ब्रह्मरूपिणो ॥
 गुरुतल्पं ब्रह्मयोषां गच्छेद्वाङ्मात्र कार्मिणीम् ।
 पङ्कजं लिङ्गमूले च पद्मं स्याद्रक्तपाण्डुरम् ॥
 तन्मध्ये रक्तपाण्डुश्च लिङ्गं विश्वोद्भवात्मिकम् ।
 साकिनोऽशक्तिसंयुक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥
 ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्रो भयशन्दः शचीपतिः ।
 राजते दलमध्ये तु सर्वशक्तिसमन्वितः ॥
 स्तूयते परमं लिङ्गं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ।
 मूलाधारात् कुण्डलिनो तत्र यत्र न घालयेत् ॥
 तस्याः स्वर्गनभावेषु दलं तस्मिन्तरं सुखम् ।
 पद्मोपरि ब्रजेद्यैव महाशक्ती महेश्वरि ! ॥
 किन्तु तत्र स्थिताः सर्वे स्वर्वा गच्छन्ति तत्कुक्षी ।
 एकत्रीभूय ते सर्वे श्रुवन्ति सिद्धिदायिनीम् ॥
 ज्ञाभावद्दलं पद्मं नयीनजलदप्रभम् ।

विश्वान्तकस्तत्र लिङ्गं शाकिनीशक्तिसंयुतम् ॥
 इन्द्रो वज्रिः पिष्टपतिर्नैर्ऋतो वरुणो मरुत् ।
 कुबेरस्तत्र ईशानः स्वस्वशक्तिसमन्वितः ॥
 तत्र यज्ञस्य मध्ये तु ब्रह्मनाडीसमाश्रिताम् ।
 कृत्वा तु तस्य पादाणि चोत्तरञ्च विभावयेत् ॥
 ते ते देवास्ततो गत्वा स्तुवन्ति भक्तिसंयुताः ।
 हृदये च ततो ध्यायेत् पद्मं षोडशभिर्दलैः ॥
 महाशक्तं महापद्मं गजकुम्भाकृतिं दलम् ।
 इन्द्रयन्द्रो गुरुः शक्ती वामदेवः शिवापतिः ॥
 ईश्वरः शङ्करः कृष्णः वामदेवः कुलेश्वरः ।
 कमलानाथकः क्रोपः कामरूपः कृपामयः ॥
 करणे षोडशके च स्वस्वयोपासमन्वितः ।
 स्तूयते सर्वदा भक्त्या महालिङ्गं महेश्वरम् ॥
 शाकिनीशक्तिसंयुक्तं भावयेच्च परात्परम् ।
 तत् पन्थानं समारुह्य तत्र देवीं समानयेत् ॥
 तदामि राजते जीवस्तादयः पाप एव च ।
 सुरापानहृदा युक्तं गुरुतल्पकटिहयम् ॥
 वज्रदन्तसमोपेतं शृङ्गदन्तविभूषितम् ।
 महाकायं महादेवरहितं हृदये सदा ॥
 नखे स्वर्णद्वतं चिह्नं सर्वदोषयुतं परम् ।
 नवाकारं मोक्षहीनं कुलाचारविहीनकम् ॥
 कामदे कामरूपेण रतिदोषप्रदं तथा ।
 तत्र परं भावयेच्च दशपद्मं सुशोभनम् ॥
 नीलरक्त महापद्मं सर्वमिष्टिप्रदायकम् ।
 महालिङ्गं कामनाम राजते कामिनीयुतम् ॥
 कामदेवः शम्भुश्च कामाधारश्च कामुकः ।

चतुर्थः पटलः ।

कामिनीनायकः कामो ब्रह्मानन्दः कुलेखरः ॥
 त्रिलोकेशः सदानन्दः कौलो दशदले स्थितः ।
 स्वस्वशक्तिसमोपेताः स्तुवन्ति कुण्डलीं पराम् ॥
 ललाटे नेत्रपत्रञ्च ब्रह्मलिङ्गसमन्वितम् ।
 सशक्तिर्विष्णुरुद्रश्च स्तौति तारासमन्वितः ॥
 तं विभिय गता देवो कुण्डलो शक्तिरुत्तमा ।
 अधोमुख सहस्रारं मेरुदण्डायनाडीतः ॥
 त्रिनोकस्यास्ततो देवाः सन्ति तत्रैव शक्तिभिः ।
 नाडोत्रयसमोपेतं सरोजं हृदयं दलम् ॥
 त्रिकोणकर्णिका तत्र ब्रह्मविष्णुशिवान्विता ।
 दन्तार्वाकवती शय्या शक्तिवच्चसमन्विता ॥
 तत्रापि योगुरुः साक्षात् सर्वभूतहिते रतः ।
 कर्पूरधवलं देवं ब्रह्मरूपिणमव्ययम् ॥
 परमं शिवमाख्यातं कौबेरास्य' विभावयेत् ।
 मूनादिदेवताः सर्वे स्तुवन्ति सर्वकारणम् ।
 कुण्डलिनीं महाशक्तिं ललाटे कमलावतीम् ॥
 भावयेत् शिवरूपेण वामभागे समानयन् ।
 वामे रतिञ्च संस्थाप्य गुरोरेव सुसिद्धये ॥
 समुत्थाय गुरुस्ताञ्च साकारां मन्त्ररूपिणीम् ।
 तत्रापि गुरुणा देवि । वीतशक्ता महेश्वरो ॥
 उपरि स्थोयते तेन महामोहविनाशिनो ।
 वामपादाद्गुष्ठतोऽस्या. वक्ष्यतेऽस्यतमुत्तमम् ॥
 तत् पीत्वा सुखदुःखाभ्यां जीवो जीवति नित्यशः ।
 भावनाभ्यासयोगेन यदि नाडीं प्रवेशयेत् ।
 महासिद्धिं स लभतेऽप्यमरो जयते ध्रुवम् ॥
 इति तारायोगी योगसारः ।

यत्रास्ते कमला कृताञ्जलिपरा वीणाधरा सारदा
 ताराराध्यमनुस्मरन् प्रियतमं चोमावच. कारणम् ।
 अष्टानन्दकृती भुसाधनविधौ तारारहस्ये शुभे
 योगाचारविधौ चतुर्थपटले सर्वार्थसिद्धिप्रदः ॥
 इति तारारहस्यतन्त्रं समाप्तम् ।

